

Ércbányász

A MECSEKI ÉRCBANYASZATI VÁLLALAT DOLGOZÓINAK LAPJA

XV. ÉVFOLYAM 9. SZÁM

ÁRA 50 FILLÉR

1978. MÁJUS 1.

Adottak a lehetőségek terveink teljesítéséhez

Gazdálkodási feladatainkról

Termelési feladatainkat a középtávú tervben foglalt kötelezettségek határozzák meg. A mennyiségi feladatok kismértékű változása következtében figyelmünket munkánk minőségi mutatóira, a termelékenység növelésére és a gazdaságosság javítására kell fordítanunk.

A közgazdasági szabályozók ez évi változása és az anyagárak emelésének vállalati eredményre gyakorolt csökkentő hatását fellettes szerveink az állami visszatérítés összegének növelésével ellensúlyozzák. Vállalati feladatként jelentkezik a hétszázalékos átlagbéremelés költség-növelő hatásának a kigazdálkodása, az ebből adódó feladatokat az üzemi tervek előírásai és a vállalat anyagi ösztönzési rendszerre hivatott meghatározni. E feladatokról tárgyalt március 28-án az igazgatói tanács ülése. A tervszerű munka mellett is kismértékű eredményromlással kell számolnunk az elmúlt évhez képest, melynek következtében dolgozónk keresete a bérfejlesztésnél kisebb mértékben emelkedik ez évben.

Termelésünk szerkezetét vállalatunk jellege határozza meg. Bruttó termelési értékünk 72 százalékát a vegyi dúsítmány adja. Az árbevétel további 11 százalékát biztosítja a fejlesztési alap terhére hajtott vágat- és a földtanj kutatás. Az árbevétel fennmaradó 17 százalékát a különböző melléktermékekkel, elsősorban az öntvénytermeléssel, a bérfűréssel és a műszergyártással érjük el. E tevékenységek bővítése, gazdaságosságuk javítása célszerű feladat, de ezzel sem termelésünket, sem eredményünket érdemben nem tudjuk befolyásolni.

Termelési költségünk több mint negyven százalékát a munkabér és közterhei, mintegy negyven százalékát az anyagfelhasználás, tizenkettő százalékát az értékesítési leírás és a fennmaradó hányadot az egyéb költségek képezik. A költségek ezen nagyságrendi megoszlása jelzi gazdálkodásunk célszerű súlyponti feladatait. Vállalatunknál a létszámgazdálkodás nemcsak termelékenységi kérdés, hanem a költséggazdálkodás kérdése is, mert a folyamatos bérszínvonal-növelés nyomán költségeink között a munkabér és közterhek aránya folyamatosan emelkedik. A vávégi teljesítmények növekedése az elmúlt években meghaladta az összüzemi teljesítmények növekedését. E téren további javulást a technológia változtatásaitól:

a pilléromlasztásos fejtési rendszer kikísérletezésétől, valamint a fúrófémek és a fúrókocsik számának növelésétől várhatunk.

A kieső munkaidő csökkentése, a karbantartási és anyagellátási tevékenység javítása, a munkaköri kötelezettségek teljesítésének számonkérése és a helyenként fellelhető munkafegyelem lazaságának felszámolása további lehetőségeit biztosítja még az üzemi, illetve vállalati teljesítmények javításának. Javíthatja a teljesítményeket a munkaerőforralom csökkentése, az egyénekké történő szervezettebb foglalkozás útján, hiszen az elmúlt évben 1103 fő volt a kilépett dolgozók száma — nem számítva a nyugdíjasokat és elhalálozottakat.

Az elmúlt évben a munkarend szerint teljesíthető munkanapok számának 83 százalékát töltötték munkával fizikai dolgozónk. Az egy főre eső 48,1 kieső műszakból 20,6 a szabadságra, 22,4 a betegségre, 3,1 a fizetett egésznapos hiányzásra, 1,0 az engedélyezett hiányzásra és további 1,0 műszak az igazolatlan hiányzásra esett. Magas a dolgozóinkat ért nem üzemi balesetek száma is, amely az elmúlt évben 1848, és az első negyedévben pedig már 371 volt.

Anyaggazdálkodás terén a megfelelő minőségű és

választékú anyagellátás biztosítása az elsőrendű feladat. A fajlagos anyagfelhasználás csökkentését elsősorban a műszaki fejlesztéshez kapcsolódó technológiai változtatással érhetjük el, mind a bányászásban, mind a vegyi feldolgozásban. Emellett további lehetőséget biztosít a helyettesíthető anyagok alkalmazási körének folyamatos vizsgálata, a hulladék- és az elfekvő-elszört anyagok hasznosítása. Az anyagfelhasználás külön kérdése az energiaellátás, e népgazdaságilag is fontos alappal történő gazdálkodás. Kiemelt feladatunk a hasznosítási hatásfok növelése, a hálózati veszteség csökkentése, az energiatovábbító berendezések rendszeres karbantartása.

Több költségnevet együttes csökkentésének lehetőségét biztosítja: a termelés egyenletességének javítása, a csúcsterhelés nagyságának és időtartamának a csökkentése; az anyagmozgatás, elsősorban a gépkocsi kihasználás javítása; a gépek jobb kihasználása érdekében a több műszakos munkahelyek számának növelése; a nyitott vágathossz csökkentése.

A költséggazdálkodás terén előttünk álló feladatok sokrétűek. Eredményre csak következetes munkával juthatunk. A költségek vázlatos áttekintése jelzi, hogy rendelkezünk még olyan lehetőségekkel, amellyel az éves tervben foglalt feladatunkat következetes munkával megoldhatjuk.

Dr. Patla Károly

Menteni kötelességed, mert magad is bajba kerülhetsz

A MÉV szervezésében bonyolították és a közel-múltban fejeződött be az a 90 órás elméleti és 30 órás gyakorlati tanfolyam, mely új bányamentőket képezett ki.

Aki felügyeleti munkakört tölt be a vállalatnál, annak az elméleti anyagból kötelezően, gyakorlatiból csak az önként vállalkozóknak kellett vizsgát tenniük.

A tanfolyam sikeres elvégzéséhez nagy segítséget nyújtott a Mecseki Szénbányák Vállalat és a MÉV mérnökei és technikusai által tartott színvonalas előadások. Külön ki kell emelni a Bányamentő Állomás orvosának, dr. Pilári Endrének nagyon jó és érdekfeszítő előadásait.

A sikeres vizsga után jóleső érzéssel nyugtáztuk, hogy ezután olyan szervezetbe is tartozunk, amely szükség esetén emberéleteket és vagyontárgyakat ment meg.

Az új bányamentők igyekeztek jól felkészülni, s remélhetőleg erősödik velük a vállalat bányamentő szervezete.

Bodonovics János

Éljen Május 1

A május 1-i ünnep ma is időszerű, mert a nemzetközi proletárszolidaritás politikai fontossága semmiel sem csökkent, sőt a mai politikai helyzetben tovább növekedett. Május elsejét egyre többen ünneplik az egész világon, s ez a munkásosztály egyre erősödő politikai befolyásának, vonzásának köszönhető.

Május 1. a szívünkbe zárt pirosbetűs ünnep. A II. Internacionálé Párizsban tartott alakuló kongresszusa az 1886. évi haymarketti vérengzés négy munkásmártírjának emlékére, az amerikai munkások iránti szolidaritásból választotta a nemzetközi munkásság ünnepnapjának.

A magyar munkásság 1890. május elsején tett hitet a nemzetközi munkásosztály mellett, amikor több mint 60 ezren vonultak fel és tüntettek. Ezután a sötét évek következtek. A kegyetlen terror nem tudta megtörni harcukat. Bátran vállalták az üldöztetést, a börtönt, s nem egyszer a halált; és minden tilalom ellenére, évről évre megtartották a nemzetközi munkásosztály harcos ünnepét. S ezt az ünnepet nem lehetett és nem is lehet többé a világ dolgozóinak naptárából kitörölni.

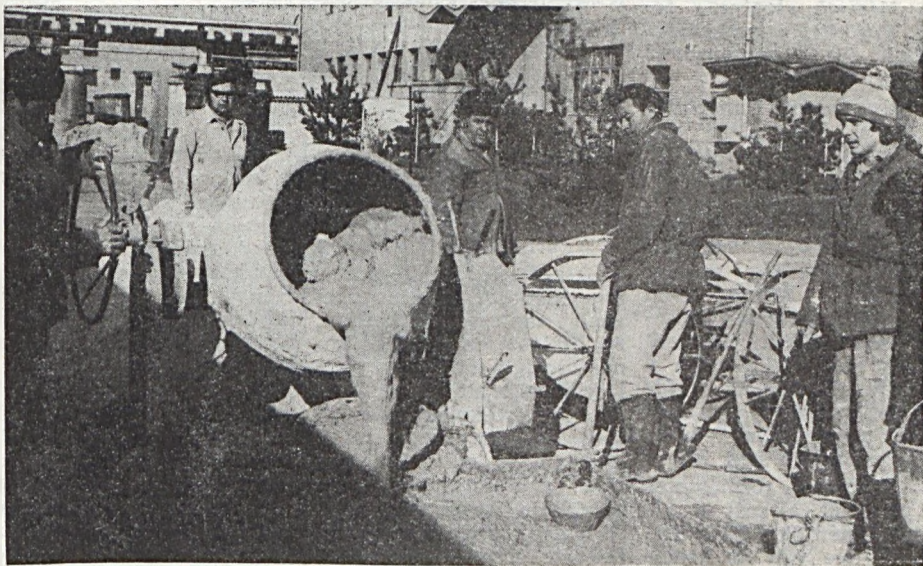
Hazánk 1945-ben történt felszabadítása még inkább kidomborította a május elsejék ünnepi jellegét, ugyanakkor bizonyos vonatkozásokban megváltoztatta a napok értelmét és tartalmát. A felszabadult nép a régi harcos május elsejék jelzésvait, követeléseit rendre megvalósította.

A május elsejék most sem csak ünnepet jelentenek számunkra. Van nek megnövekedett feladataink, amelyeket május elseje jegyében úgy kívánunk végezni, hogy kiemelkedő munkasikerrel és eredményekkel segítsük az ötödik ötéves tervünk sikeres, mielőbbi teljesítését.

A történelem tanított meg bennünket arra, hogy az alkotás alapját jelentő békekötés csak óhajtanj kevés, a tetteknek a szavak fölé kell emelkedniük, mert minden szónál rangosabb a cselekvés. Cselekvést jelent a béke további védelme, harcot a társadalmi haladás ügyéért, a népek közötti barátság fejlesztéséért, a fasizmus maradványainak felszámolásáért. Szolidaritást jelent a nemrég függetlenné vált országok népeinek az imperializmus, a kizsákmányolás minden formája ellen, a népek érdekeinek megfelelő új gazdasági rend kialakításáért.

Pártunk, munkásosztályunk, egész népünk ismét hitet tesz május elsején az internacionálisizmus, a nemzetközi proletárszolidaritás mellett, mert ez a társadalmi haladásunk és a világ népei felemelkedésének egyetlen útja.

LENDVAI GELLÉRT

Az EDÜ Ady Endre, Összetartás és Ságvári Endre szocialista brigád tagjai szabadnapjukon társadalmi munkát végeztek az üzem területén. Egy új raktárépítet teljesen bevakolták. Keller Gábor felvétele

Édesanyák

Anya és gyermeke. Festők és szobrászok ihletet adó kedves témája. Születésünk pillanatától édesanyánk az, aki féltő gonddal vigyáz ránk. Aggódo szemekkel lesi minden lépésünket, gondolatunkat. Hányszor lángolnak fel az édesanyákban az aggodalmak, a féllemegek a kedvesért, a mindenért, a gyermekért. Mennyit tűrnek és hallgatnak. Értünk.

De csillítani is tudnak, visszafogva időnként feltörő indulatainkat. És legjobban megbocsátani. Milyen sokszor van, hogy érkezésünkor ijedten néz ránk. „Csak nincs valami baj, kisfiam?"; „Ejnye mama, a kisfia már negyven éves. Nem kell mindjárt aggódni!” — mondjuk.

Tudjuk, de nem értjük, hogy édesanyáknak mindig totyogó, kis gyermeke maradunk. Aggódások, féltések. Milyen is lenne életünk, ha soha senkiért nem kellene aggódunk? Ma értünk aggódnak, de holnap már mi aggódunk, félve gyermekünkért.

Most, május első vasárnapján köszöntjük az édesanyákat. Találunk-e megfelelő szavakat, hogy a hozzánk legközelebb állókat ösztönözzük, a legméltóbban köszöntjük? Lehetetlen szavakkal megköszönni azt, hogy vagyunk. A sok féltés mellett megannyi apróság, mit értünk tetteik, örök hátlára kötelez. Nem csak most, hanem mindig. Szeressünk mi is úgy, ahogy minket szeretnek. Anyák napján hajtsunk fejet a megbecsülés és szeretet jeleként az örökké kedves ÉDESANYÁKNAK.

„Rövidsorozat. Tűz!”

Lövészet előtti eligazítást tart Steiner József szakaszparancsnok-helyettes, Keller Gábor felvétele

Aprilis nyolcadikára virradó éjjel az eső egyhuzamban zuhogott. Reggel elállt, de addigra már jó munkát végzett, a föld dagadó sártengerré változott. Munkásóreink már gyakorlatoznak, villant agyamba az ébredést követően a gondolat. Néhány perc múlva fotós kollégámmal mi is úton voltunk. Sásdnál az eső utolért minket. A lőtérhez vezető bekötőút még nem sejteti, hogy az úticél milyen páratlan természeti szépségekkel van megáldva. A lőtér három oldalról dűsan zöldelő dombok fogják közre. A nyitott oldalt a falu zárja le. Sok időnk nem volt a gyönyörködésre, mert a megszólaló géppisztoly-sorozatokat figyelmeztettek jövetelünk céljára. A reggeli szél vezényszavakat sodort felénk. „Rövidsorozat. Tűz!” A géppisztolyok újra megszólaltak. Hangjukat a dombok felerősítették. Az elektromos célcsoportok a találatkor engedelmesen és méltóságteljesen hátradőltek. „Géppisztoly befejezte. Biztosíts!” — hozta ismét felénk a szél a vezényszavakat.

A mai napon a géppisztoly lövgyakorlat vezetője a II. szakasz parancsnoka, Illés János. Őt kérdeztük az eddig lezajlott éleslövgyakorlat eredményeiről.

— A tavaszi kiképzés zárógyakorlata ez. Itt bizonyítjuk, hogy az eddigi kiképzések során tanultakat a gyakorlatban hogyan tudjuk alkalmazni. Minden lövészet előkészítéssel történik, ahol az éleslövgyakorlaton végrehajtandó feladatokat begyakoroljuk. Az eddig eltelt időben a géppisztoly-, golyószóró-lövészetben az elvtársak mindannyian kiváló eredményt értek el. Az én szakaszomból a golyószóró lövészetnél *Lehoczky Máttyás* és *Mudri József* azon túl, hogy kiváló löttek, jelentős mennyiségű löszert is megtakarítottak. A pisztolygyakorlat még tart, így eredmények nincsenek.

Közben, a pisztolyok és nagyobb fegyverek olyan „zenebonát” csaptak, hogy

GYAKORLATON

időnként abba kellett hagynunk a beszélgetést. Beláttuk, ez a lőtér lőtér a javából.

„Golyószóró befejezte” — pattogott a jelentés, majd pár méterrel odébb a pisztolygyakorlattól „A megfelelő meglötte.”

A lövgyakorlatot befejező szakaszok katonás sorokban hagyták el a lőtér gyepszönyegét. A kötelező fegyverkarbantartásra került sor a lőtér egyetlen, nyitott oldalú épületében. A két hosszú asztalon szorgos munkások szedték szét a fegyvereket, s alapos olajozás után szerelték ismét össze. Közébe került az Ifjú Gárdában tevékenykedett. Így már előzőleg is volt kapcsolata és kellő élménye a munkás-örséggel. 1962 óta párttag, s mint mondotta, úgy látta az elvtársakkal nemcsak a pártban, hanem a munkásörségben is együtt kell lennie. Az üzemből egyazon körletből szép számmal vannak itt. Mi több, akikkel az Ifjú Gárdában együtt volt, most mind itt vannak. Amikor először érezte, hogy idehű a szíve, tudta mit vállalt. Tudta a sok lemondást, de a család segítette. Ma már sokszor ők figyelmeztetik: Menni kell. A helytállás mérce is lehet az ember életében.

A IV. szakasz parancsnokával, *Csöti Imrével* és a szakasz munkásörvével, *Németh Lajossal* beszélgettünk, felhasználva a táplálkozás adta pár perces csendet.

— Ha nem zavarja, hogy falatozunk, nyugodtan kérdezzen — mondotta *Csöti elvtárs*.

— A gazdasági munkában *Németh elvtárs* a főnök, *mi* itt, a munkásörségben *ön* a parancsnok?

— *Németh elvtárs* a III. sz. bányüzem főmérnöke és én a „keze alatt” vagyok vajár. Itt fordított a sorrend. Ez természetes jelenség. Mindannyian munkásörök vagyunk. Tizenegyedik éve vagyunk együtt. Két éve vagyok parancsnok. Kilenc éven keresztül egyformán munkásörök voltunk, *Németh elvtárs* az első, míg én a második rajban. Ez a főnök-beosztott viszony olyan természetes, hogy eddig eszünkbe sem jutott.

— Valóban természetes — veszi át a szót a civilvilben főmérnök. *Csöti elvtárs* 15 éve van az üzemben, azóta ismerjük egymást. A szóbanforgó viszonyítás nem lehet zavaró körülmény. Az egymásra utaltság, a szóértés mind-

két területen egyformán jelentkezik — mondotta befejezésül *Németh elvtárs*, közben késével kanyarított egyet a kilós kenyérből.

A lőtérrel mind többen érkeztek, s a fáradtság, a hideg ellensúlyozására páran suttogó hangon érdeklődtek, „van valakinek egy kis célzó vize”? *Perszel* — mondták többen is, ott a csap, s kezükkel mutatták az irányt.

Meltemmel alapos gondolat tisztította fegyverét *Kotri Pál*, a II. sz. bányüzem vajára. Közelségünk beszélgetést eredményezett. Megtudtam, hogy kollégái hívására került a munkásörségbe. Azt megelőzően az Ifjú Gárdában tevékenykedett. Így már előzőleg is volt kapcsolata és kellő élménye a munkás-örséggel. 1962 óta párttag, s mint mondotta, úgy látta az elvtársakkal nemcsak a pártban, hanem a munkásörségben is együtt kell lennie. Az üzemből egyazon körletből szép számmal vannak itt. Mi több, akikkel az Ifjú Gárdában együtt volt, most mind itt vannak. Amikor először érezte, hogy idehű a szíve, tudta mit vállalt. Tudta a sok lemondást, de a család segítette. Ma már sokszor ők figyelmeztetik: Menni kell. A helytállás mérce is lehet az ember életében.

Beszélgetésünk végére a nap kisütött. A hideg levegő melegedni kezdett. Az átfázott emberek örömmel nyugtázták. A pisztolygyakorlat is véget ért. Az értékelés következett. A felsorakozott munkásörszázad előtt *Sári Ferenc*, a Pécs városi-járásai zászlóalj parancsnoka az éleslövgyakorlatot fegyelmeztetnek, eredményeiben jónak minősítette. A gyakorlaton részt vett *Megyasszai József* megyei parancsnok.

Veress Tamás

Mindig emberközelben...

Bóhm Tibor

Ujsághír: „Dr. Simon Pál nehézipari miniszter **Bóhm Tibor** számvetési főosztályvezetőt 1978. március 1-i hatállyal igazgatóhelyettesé kinevezte.”

A számvetési főosztályt az igazgatóhelyettesi szobától néhány lépés választotta el, de ezt a pár lépést megtenni nem volt egyszerű dolog. Kemény, lelkiismeretes munka kellett hozzá.

— Huszonkét éve — 1956-ban jöttem a vállalathoz — mondja **Bóhm Tibor** — azóta több üzemet megjártam. A II. sz. bányüzemnél kezdtem, mint könyvelési előadó, voltam az I. sz. bányüzem könyvelője, dolgoztam a Központban a számvetési osztályon. Amikor beindult a költségelszámolási rendszer, a bányüzemmenkénti utókalkulációt készítettem a termelési csoport vezetőjeként. 1958 májusában számvetési osztályvezető lettem.

Három év múlva — 1961-ben — az EDÜ vezetőkönyvelője lettem. Ez az időszak a beruházási munkák kezdete volt: szervezés, költségelszámolás, kalkuláció. Mi bonyolítottuk a beruházás pénzügyi finanszírozását is. A termelés beindulása után — 1963-ban — a részletes költségelszámolási rendszer bevezetésén volt a fő hangsúly. Igyekeztünk az egyes gazdasági egységeket ösztönözni a költséggazdálkodásra. Ennek eredménye az ércdúsító költségcsökkentése lett. Tíz évet töltöttem az EDÜ-ben, majd újra visszakerültem a Központba, a számvetési főosztály vezetőjévé nevezték ki. Az „új gazdasági mechanizmus”, a vállalatnál bevezetett — nagyobb önállóságot jelentő — közgazdasági szabályozók alkalmazása, sajátos feladatot jelentett számomra. Bekapcsolódtam a társadalmi munkába is, megválasztottak alapszervi titkárnak, majd a központ pártszervezetének lettem a titkára.

Mostani beosztásom ismert volt előttem, hiszen hét éven keresztül dolgoztam együtt *Romvári Attilával*, aki a szakma elsajátításában sokat segített. Mondjam azt, hogy szerencsés helyzetben vagyok? Munkatársaim, kollégáim mind régi, begyakorlott munkaerő, az évek során igen jó kapcsolat alakult ki közöttünk, nagyon sokat számít a közvetlen munkatársi, baráti légkör.

Egy kicsit a múlttól is beszélgetünk? Tanulmányaim közben rövid ideig dolgoztam földművelésszervezeti vonalon, mint szövetkezeti könyvelő, aztán pár hónapig *Bakonya, Kővágószőlős* és *Kővágótöttös* könyvelője voltam. Akkor még fogalmam sem volt, hogy olyan területen gyalogolok nap mint nap, melyen nem

sokkal később egy új iparág születik, bányüzemek épülnek.

— Az emberek többsége száraznak, bürokratikusnak tartja ezt a foglalkozást. Mi erről a véleménye?

— Ez tévedés, méghozzá nagy tévedés. Nézzük csak, mivel is indokolhatnám ezt? Vegyünk egy példát: egyik oldalon milliók vannak, melyekről dönteni kell — beruházások, szociális juttatások, költséggazdálkodás stb. — ez már önmagában izgalmas. A másik oldalon emberi érdekek. Nemcsak a számok alakulását kell szem előtt tartani, hanem azt, hogy ezek a számok milyen formában, hogyan állnak kapcsolatban az emberekkel.

— Milyen érzés milliókról dönteni?

— Pénzzel bánni, még hozzá átgondoltan, takarékosan, nagyon nehéz. Nekem például sokat segít a reggelenkénti riport, ahol tájékozódunk egymás munkájáról, elképzeléséről. Ez felelősségemet nem csökkenti ugyan, de hozzásegít ahhoz, hogy tágabb értelemben lássam egyes döntések következményeit.

A terveimről beszélgetünk? Gondolom, ezt a kérdést minden új embernek felteszik. Először is orosz nyelvtudásomat szeretném gyarapítani, ebben a beosztásban szükséges a nyelv ismerete. Gazdasági vonalon az egyik legfontosabb teendőm az 1978. évi új szabályozók felülvizsgálata, a tárgyi év követelményekre való alkalmazása. A másik: a vállalat jelentősen megnövekedett forgóeszköz-készletének felülvizsgálata, a korábban már alkalmazott norma szerinti gazdálkodási szint megváltoztatása. El kell kerülnünk, hogy a vásárolt készletek nagyságrendje növekedjen. Sokkal összehangoltabb anyaggazdálkodásra van szükség az üzemek és az Anyag- és áruforgalmi főosztály között, hogy ki tudjuk védeni az inkurrenciák keletkezését — mondotta beszélgetésünk végén az igazgatóhelyettes.

A főnök, az egyszerű munkás szemében, rideg, megközelíthetetlen. **Bóhm Tibor**ról ennek ellenkezőjét mondták munkatársai, ismerősei. Bárhol, bármilyen beosztásban dolgozott eddig, legnagyobb erénye volt, hogy mindig emberközelben tudott maradni.

Erb Jánosné

Ércbányász

A Mecseki Ércbányászati Vállalat dolgozóinak lapja
Felelős szerkesztő: **Gelsz Ferenc**
Szerkesztő: **Ragoncsa János**
Szerkesztőség: 7633 Pécs, 39-es dandár út 19. Telefon: 15-851
Vállalati tel.: 7-243, 7-147
Kiadja a Baranya megyei Lapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: **Braun Károly**
Kiadóhivatal: 7601 Pécs, Hunyadi út 11. Telefon: 15-000

MÉV Nyomda 7633 Pécs, 39-es dandár út 19.
Felelős vezető: **Dr. Hangos Lajos**
Megjelenik kéthetenként
Előfizethető azakszervezeti bizalmiaknál
Előfizetési díj egy évre 12 forint
Ny-623-4

Útközben

Egy tanácskozás vitáját napokig folytattuk, faléban, folyosón, ahol találkoztunk — és izzott a levegő körülöttünk. És ez nem húszévesen, világ-megváltó korban történt, hanem egy hónappal ezelőtt. A vita hevében aztán rájöttem, hogy egyet akarunk, csak más szemüvegen keresztül látnunk. O, a kétkezi munkás szemüvegén keresztül. De nézh-e más szemüvegen? Nem valószínű, hiszen 19 éve kemény bányamunkával keresi a mindennapi kenyerét. Ez a tizenkilenc év korántsem egy életút, annak csak egy szakasza. De ezt a szakaszt KOVÁCS Imre a II. sz. bányauzemben vájvegen, mindig a munka sűrűjében csinálta és csinálja most is.

Amíg a szakmát kitanulta, a nagymúltú 22-es csapat volt a második családja. Lassan tíz éve a 10-es szocialista brigád vezetője. Jó vezetője, mert 1976. és 1977. évben mindkét-szer aranykoszorús szocialista brigád címet kaptak. És most fiatalon, 42 évesen a Munka Erdemrend arany fokozata kitüntetését kapta. Munkatársai büszkének a kitüntetésre. Ő maga, szerényen hivatkozik munkatársaira, a brigád összeszeregetésére, a tavalyi nagy-szerű eredményekre. A NOSZF 60. évfordulója tiszteletére indított munkaversenyben a vállalati pártbizottság jubileumi zászlóját nyerték el. Az éves fejtési tevékenység 136,5 százalékra, önköltségi mutatójukat 79,6 százalékra teljesítették.

Beszélgésünk alatt keresem, honnan van ereje a pártbizottsági üléseken a parázs vitákra — amíg meggyőzik, vagy ő győz meg másokat — a kemény férfias próbátételekre a munkásországon, s ha hazaért, népes családjában gyermekeivel való törődésre? Mert a családtól kötelesség sem kicsi. Ot fiú és egy lány nevelése nem könnyű feladat. Ehbe bizonyára belesegít a felesége is. Irigylésre méltó a békés derű, ami a feleségéből áradt beszélgetésünkhöz. Gyermekei is kiegyensúlyozott, nyugodt gyerekek. Példaképp végigjárnak apjuk élet-útját, azt hiszem, nehéz feladatot lesz számukra. Talán ez a családi háttér is adott és ad erőt mindahhoz a munkához, mely a Munka Erdemrend arany fokozatában és egy brigádnapló bejegyzésben — 1978-ban lejjebb nem adhat-juk — jutott kifejezésre.

KUKAI ANDRÁS

Elérni a kitűzött célt

Az üzemi sikerek elérésében döntő szerep jut mindenkori termelő részlegnek, amelyek kollektívái érzik ezt a felelősséget, s igyekeznek az üzemi, vállalati érdekeket szem előtt tartva dolgozni.

A III. sz. bányauzem Elüzem cím elnyeréséhez 1977-ben nagy mértékben hozzájárult a IV-es vájvegi körlet, amiért a kö-szönetet és az elismerést — az üzemen belül legjobb egy-ségnek járó jubileumi zászló kitüntetés — a közelmúltban vették át. BOSKOVITS Elemér körletvezető azonban már az ideai feladatokkal van elfoglalva:

— 1977-ben körletünk szocialista és munkabrigádjai a bányatér adta lehetőségeket maximálisan hasznosították. Így 1978-ra az előző évi eredmények tartását tűztük ki célul. Sajnos az első negyedéves munkánk nem érte el az általunk elvárt szintet, jóllehet munkánkban minőségi javulás tapasztalható.

A kisebb-nagyobb zökkenőkkel indult új gazdasági év természetesen gondolkodásra késztette a IV-es körlet dolgozóit és vezetőit. A második negyedévi feladatok még keményebb munkát követelnek tőlük. Látják a szükséges tennivalókat is. A körlet vezetője ezeket így fogalmazta meg:

— Részlegünk fő feladata, hogy elősegítsük üzemünk előirányzott tervteljesítését. Türelmünk az előző évi szintnél előbbi elérésére.

A IV-es körlet kollektívája 1978-ban is célul tűzte ki a Kiváló egység cím elérését. E cím megszerzése azonban nem könnyű feladat, évről évre egyre többet kell tenni ennek érdekében. Az év elején rögzített részlegvállalás pontjai azonban arra engednek következtetni, hogy a körlet dolgozóit tisztában vannak ezzel és tudatosan — a lehetőségek még jobb kihasználásával — el is akarják érni kitűzött céljukat. HERENDI ISTVÁN

Biztató eredmények, jelentős feladatok

A IV. sz. bányauzem műszaki kollektívája a társadalmi szervek képviselőinek részvételével 1978. április 6-án műszaki konferenciát tartott. Az első negyedév eredményeiről, valamint a második negyedévben az üzem előtt álló feladatokról Varga Ernő üzemvezető tartott tájékoztatót.

Elmondta, hogy az üzem az első negyedévi feladatokot a vártnál nagyobb mértékben teljesítette, különösen a feltárás vonatkozásában. A 140,3 százalékos teljesítés az önköltséges vágathajtás 134,8 százalékos, a beruházási tevékenység 153 százalékos eredményéből tevődik össze. Különösen a KPVI—1B feltöréshajtó padozattal elért kiemelkedő eredmények értékesülnek a beruházási vágathajtásnál.

Az üzem nyersérctermelési tervét 104,1 százalékkal teljesítette. A fejtési teljesítmények 6,9 százalékkal növekedtek.

Változatlanul problémaként jelentkezik a kieső műszakok magas száma. Az elmúlt év hasonló időszakához képest csökkent ugyan, de ezen a téren a közvetlen termelésirányítók és a társadalmi szervek képviselőinek személyes agitációs és felvilágosító munkájára van szükség a helyzet javítása érdekében.

A baleseti helyzet elemzésekor kitűnik, hogy az ezer ledolgozott műszakra jutó kiesett műszakok száma az elmúlt esztendő első negyedévéhez képest kb. 50 százalékkal csökkent. Ez azonban nem adhat okot az elbizakodottságra, továbbra is a technológiai fegyelem betartására és betartatására kell fordítani a legnagyobb figyelmet, mert a jó termelésnek nem szükségszerű velejárója a balesetek bekövetkezése.

Az elkövetkezendő időszak feladatainak ismertetésénél elsősorban az V-ös üzemi beruházások maradéktalan elvégzésére kell fordítani a figyelmet. A meglévő és a fejtési tevékenységbe ezután bevonásra kerülő területek fejthetőségi viszonyai lehetővé teszik az első negyedévihez hasonló teljesítmények elérését. Feladataink adot-

tak. A IV. sz. bányauzem termelése meghatározó a vállalati eredmények alakulásában. Ezért a legfontosabb tennivalónknak tekintjük a számunkra előírt minőségi követelmények maradéktalan betartását. A nyersércminőség megadott szinten tartása a termelésirányító műszaki feladata. Szocialista brigádjainktól azt várjuk,

hogy e fontos termelési mutató teljesítését az engedélyezett üregmagasság szigorú betartásával segítsék elő. Ügyelni kell arra, hogy az üzem kellő tartalmat képezzen a nyári hónapok szabadságolásai miatt esetleg bekövetkező telepítési nehézségek által létrejött termeléseszköves kiagyensúlyozására. Terveink valóráváltásának legyen a következő időszakban is legfőbb mozgóatója, a hagyományokhoz híven, a szocialista munkaverseny.

Klobucsár József

A munka szépsége

Csapol az olvasztár

Pihent fülnek igazán nem szanatórium az öntődei zaj. Védekezésül a nagycsarnok irodái beugrójában ott a Bilsom vattát adagoló automata. Egy csippenés a vattába, egy mozdulat a fülhöz és a zaj eltömpül, messzinek tűnik, holott egy karnyújtásnyira van. Sokszor jártam már az öntődében és minden alkalommal felfedeztem valami újat. A csapolással, mint látványval — bármilyen furcsa — nem lehet betelni.

— Parasztgyerek voltam, s itt Magyarországon először láttam és kezdtél dolgozni az iparban — kezdte beszélgetésünket Bundasz Vaszilisz olvasztár, a Szolgáltató üzem dolgozója. — Amikor Magyarországra kerültem, „körülnéztem” a Diósgyőri Kohászati Műveknél és megdöbbentek a látottak. A Kőbányai Vas- és Acélöntő-débe tanultam a szakmát, s mintegy tíz évet dolgoz-

tam ott. Majd 1962-ben családotól leköltöztem Pécsre és az EDÜ-ben helyezkedtem el, mint lakatos. 1964-ben felépült az öntőde, átkerültem, s az első csapolást én végeztem. Igaz, nem ezen a kemencén — mutat az ívényesre, de már ezzel a masinával is jóbarátok vagyunk. Tudja, veszélyes jószág ez a kemence. Képzeld csak el, ha az acéltestben feszülő hatalmas energia egyszer csak elszabadulna? Vagy a megolvadt, 1400 C fokos másfél tonnányi acélfolyam? Ettől persze nem kell tartani, *Dziodziosz Sztavrosz* olvasztár barátommal és váltótársammal nem engedjük rakoncátlankodni. En megtaláltam a szépséget a munkámban. A család az elmúlt években sokszor mondta, hogy a három szak miatt változtassak munkahelyet, de nem tudtam. Szeretem a szakmát, s jó volt végre megnyugodni, megállapodni egy helyen. Az életem elég mozgalmasra kerekedett. Gyerek voltam, tizenhat éves, amikor Görögországban, szülőhazámban kitört a polgárháború. Két évig a hegyek között éltem a partizánokkal. Aztán eljött az a nap, amikor el kellett hagynom a hazámat.

— Mint tudja, nem voltam egyedül. 1951-ben kerültem Magyarországra, így életem nagyobb részét itt éltem. Mióta itt vagyunk, sokszor gondoltunk feleségemmel a hazatérésre. De ez csak álmodozás, mert komoly lépéseket nem tettünk. A múlt évben hazautaztunk látogatóba a családdal. Így, a látottak alapján tudom, hogy itt, Magyarországon nyugodtabb, gondtalanabb az élet. A szülőhazánkban nem tudják előre, hogy mit hoz a holnap. A bizonytalanság pedig rossz dolog. Érdekes, hogy a gyerekeink, akik már itt születtek, jobban kötődnek Görögországhoz, mint szüleik. Valami kimondhatatlan nosztalgia uralkodott

Szemléletbeli változás

Fúrószárok kalodában

Sokszor írtunk már arról, hogy termelő tevékenységet folytató kollektívák mily módon igyekeznek a karakékoskodni az anyaggal. Most egy olyan kollektívát mutatunk be, amely nem végez termelő tevékenységet. Kérdésünk, hogyan tudnak az anyagtakarékosságban szerepet vállalni? Beszélgető partnereink Borbás Dénes, a Szolgáltató üzem raktárvezetője és Blazsekovic József brigádvezető.

— Bevezetőlül annyit — kezdte válaszával a raktár-

vezető —, mintegy harmincmillió forint értékű raktárkészlettel gazdálkodunk. Az anyagtakarékosságról és általában a gazdaságunkról mondhatnék szövegeket, hogy így kellene, nem pedig úgy, de mivel ez nem hoz változást, elhagyom. Sokan azt hiszik, a filléresnek tűnő takarékosággal nem lehet komoly pénzeket megmenteni. Ez tévedés. Brigádunknak volt egy újítása, bár nem tudom, hogy ez kimeríti-e az újítás fogalmát. A lényeg, 1976 júniusában javasoltunk valamit, mely szerintünk komoly pénzeket ment meg a vállalatnak. Az más kérdés, hogy elfogadva nincsen, de bevezetve igen. Az öntődében munkavédelmi okokból acélbetétes börtalpu bakancsokat használnak. A selejtezésre kerülő lábbeliknél megállapítottuk, 2—3 havi használat után a talprész olyan állapotba kerül, hogy javítása lehetetlen. A felsőrész viszont, szinte kifogástalan és az acélbetétet ez tartalmazza. Így jutottunk arra az anyagtakarékossági módszerre, hogy a bakancsokat még a kiadás előtt gumival megtalpatjuk. Ezzel élettartama a duplájára növekszik, újra talpalható és a felsőrész tönkremenetelig használható. Javaslatunk évenként ötvenezer forint megtakarítást eredményezett.

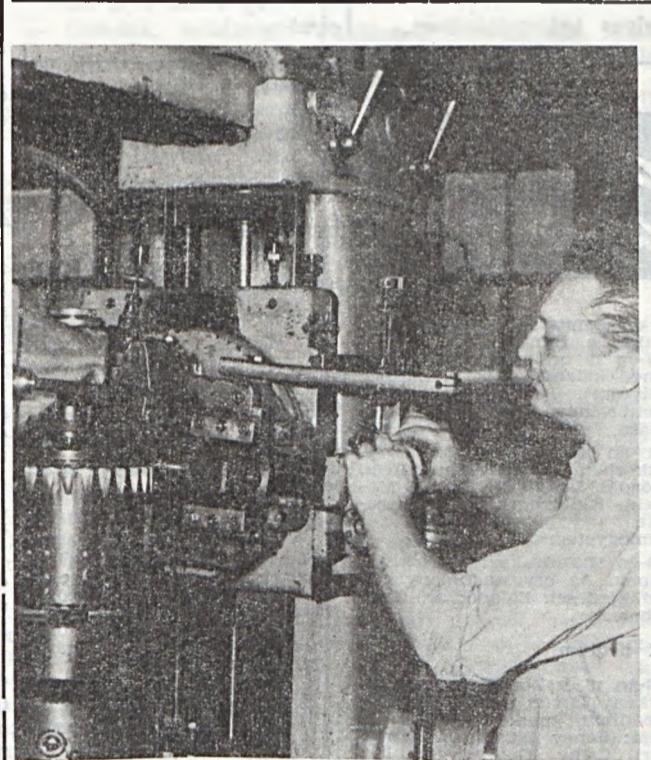
— Az az igazság — veszi át a szót a brigádvezető —, vannak dolgok, ahol pusztán szemléletbeli változással növelhető lenne az anyagtakarékosság. Az ugye természetes, hogy 10—20 fillérékért lehajol a dolgozó, de egy újtába kerülő csavart jól irányított rúgással „arrébb tesz”, holott annak ára 4—5 forint, vagy még több. Az ilyen vagy ehhez hasonló példákat még sorolhatnám. A legújabb ésszerűsítésünk közvetlenül ugyan nem eredményez takarékoságot, de közvetve igen. A bányauzemek fúrószárral való ellátása papíron rajtunk keresztül történik. Ezek csomagolása eddig úgy történt, hogy a százas kötegeket egyszerűen dróttal átkötötték. A szállításközben előfordult, hogy pár darab elgörbült, használhatatlanná vált és a bányauzemek nekünk reklamáltak ezért. Dénes, megünva az időnkénti panaszokat, kiagyalt egy fúrószár csomagolási módot, mely a kaloda elvén „müködik”, így ezt a nevet is kapta. Azóta nincsen sérült fúrószár. Az anyagostály is célszerűnek találta ezt a módszert és legyártásra megrendelt 50 darabot. Az így befektetett néhány száz forint a későbbiekben komoly ezreket ment meg és ez már anyagtakarékosság — mondta befejezésül a brigádvezető.

el rajtuk, s úgy érzem, ha csak rajtuk múlna, már költöznenek is. Nincsenek nyomasztó emlékeik. Ok azt látják, hogy ott milyen kék az ég és a tenger. Azt már nem, hogy nincs vállalati és szakszervezeti üdülés, hogy csak „apróságokat” említsék. Azt meg el sem tudják képzelni, hogy mi az, amikor nincsen munkalehetőség. Nekünk, görögöknek, azért jóleső érzés, hogy gyerekeink ennyire ragaszkodnak a mi szülőföldünkhöz. Talán így van jól. Szeretek egyszerűen élni, egyszerűen és becsülettel dolgozni. Gyermekeimet is így neveltem. Külön öröm számomra, hogy feleségem és fiam is az üzemben dolgozik.

Beszéde közben Bundasz Vaszilisz többször a kemence felé nézett. Közledett a csapolás ideje, s akkor neki ott a helye. Az óramutató a hetes számhoz ért, a csapolás időpontjához. Az olvasztár elnézést kért, gyorsan beöltözött. Vagyó tekintettel követte a folyékony acélt, mely szikrázó cseppeivel kitöltötte az öntőüstöt.

Veress Tamás

Nagy figyelmet igényel a fogazógépen történő munkavégzés. Képünkön Beck József, az EDÜ dolgozója fogaskereket készít. Keller Gábor felvétele

V.—T.

VÁLASZOK, INTÉZKEDÉSEK

1. A II. sz. bányauzem dolgozó felvetették, hogy a bányában kevés a telefon. Az egyes szintek kiterjedése miatt sokat kell gyalogni a telefonhoz. Javasolják, hogy minden szinten, minden bányamezőben legyen telefon.

A kérdésre Lábán János üzemvezető válaszolt:

— A felvetés jogos, mert valóban kevés a bányában, illetve az egész üzemben a telefon. A föld alatt a nagyobb kiterjedésű szinteken igyekeztünk két készüléket elhelyezni, amit legtöbb esetben csak ikersítéssel tudunk megoldani. A külszínen — az irodákban is — kevés kivétellel iker készülékek vannak, amit tovább csökkenteni nem volna célszerű, mert gátolná a dolgozók ügyeinek intézését.

2. A IV. sz. bányauzem dolgozó felvetették: a fűrdőben hiányoznak a zuhanyozó rózsák és rosszak a csapok. A bőrbetegségek megelőzése végett a fűrdőben rendszeresíték a dolgozók részére a fapapucsot; a gumicsizma minősége nem megfelelő, mert többek között a talpa nagyon kemény és a rossz sarokkiképzés miatt nagyon fárasztó benne a járás.

A kérdésekre Kocsor Ferenc üzemvezető és Rác Gyula vszb-titkár válaszolt:

Kocsor elvtárs: — Az üzem leállása alatt a fűrdőket kitakarítjuk, fertőtlenítjük, a hiányzó zuhanyozó rózsákat pótoljuk és a rossz csapokat megjavítjuk, vagy kicseréljük. A dolgozókat ellátjuk fapapuccsal és a fűrdőket el látjuk fertőtlenítő hintóporral.

Rác elvtárs: — Az információk jelentésekben a gumicsizma munka- és védőruha minőségével kapcsolatos panaszokat a vszb továbbította az illetékes felső szervekhez. Tudomásunk szerint az országos szervek foglalkoznak az ügyvel. Amint választ kapunk a kérdésre, tájékoztatjuk dolgozóinkat.

3. A Kutató-mélyfúró üzem gépműhelyi pártcsoport a szilvásváradi kirendeltségnél előfordult rendellenességekre hívta fel az üzemvezetőség figyelmét. Konkrétan, a 650-es fúróberendezés elhanyagolt állapotára, az aggregátor felborítására stb.

A kérdésre Tirkala Ferenc üzemvezető válaszolt:

— A vállalati gépészeti osztály bevonásával egy háromfős szakértői csoportot bíztam meg a jelzett ügy kivizsgálásával és a szükséges intézkedések előkészítésével. A munkát a csoport elkezdte. A vizsgálat eredményéről a problémát felvető pártcsoportot tájékoztatom.

4. A művelődési bizottságnak éves programot kell biztosítani a szocialista brigádok részére, de ahhoz nem kapják meg a kulturális intézmények éves, vagy féléves programját, amire lehetne tervezni.

A kérdésre Horváth Jenőné, a Ságvári Endre Művelődési Ház igazgatója válaszolt:

— 1977 decemberében minden üzem szakszervezeti bizottságának 30 oldalas programtervezetet küldtünk, hogy abból az MM-mozgalomban résztvevők válasszák ki azt, amit a tervükbe akarnak építeni és azt velünk közölgék. Sajnos, az üzemtől semmilyen tájékoztatást nem kaptunk az anyaggal kapcsolatban. Továbbá, min-

den hónapban a mi programunkból annyi példányt küldünk, hogy a társadalmi szerveken kívül minden szocialista brigádnak jusson. (A szerkesztőség megjegyzése: 1978. március 16-án minden üzem művelődési bizottsága megkapta a Mecseki Ércbányászati Vállalat 1978. évi komplex művelődési tervét. Az Ércbányász minden hónapban közli az Ifjúsági Ház és a Ságvári Endre Művelődési Ház programját.)

5. A Kísérleti kutatási és automatizálási üzem Puskás Tivadar Ifjúsági szocialista brigádja sérelmezi, hogy az 1978. március 10-én megtartott brigádvezetői tanácskozás nem foglalt állást a Vállalat kiváló brigádja cím kérdésében, mert a KISZ-bizottság azt már eldöntötte. Ellentétes a munkaverseny szabályzattal az, hogy a Vállalat kiváló ifjúsági brigádja címet elért brigád csak 500 forint/fő jutalmat kapott.

A kérdésre Srenk Attila, a KISZ-bizottság munkatársa válaszolt:

— A Vállalat kiváló ifjúsági brigádja cím kérdésében az április 10-i vállalati szocialista brigádvezetők tanácskozásán a választás megtörtént. Mérszáros István és Rác Gyula elvtársak részéről, mellyel a tanácskozás egyetértett.

— Az 1977/78-as mozgalmi évre a KISZ-bizottság által meghirdetett valamennyi ifjúsági termelési mozgalom, így az ifjúsági szocialista brigádmozgalom s a meghirdetésnek megfelelően került értékelésre. Az egységes versenymozgalom megkívánja, hogy ne csak évközi, hanem az egész mozgalmi évben egységesen értékelésre kerüljön a mozgalom. A KISZ-bizottság állásfoglalásában tükröződik az ifjúsági brigádok ilyen irányú igénye is. Az új munkaverseny-szabályzat 1978. január 1-től érvényes, amely a KISZ-bizottság állásfoglalása szerint lehetőséget biztosít arra is, hogy a meghirdetett mozgalmak a kiírásnak megfelelően kerüljenek értékelésre. Így a vállalati tíz Kiváló ifjúsági brigád cím mellé csak a meghirdetés szerinti 500 forint/fő anyagi elismerés kerülhet kifizetésre a KISZ-bizottság költségvetéséből.

A május elsejei felvonulás rendje

A tavalyi évhez hasonlóan az idén is a Szalai András úton, az SZMT Székháznál felállított dísztribün előtt vonul fel Pécs város lakossága.

Vállalatunk dolgozói részére a gyülekezőhely a Hullámfürdő—Petőfi utcai szakaszon lesz 8 órától 8,45 óráig. A felállítás húszas sorokban történik. A felvonulás kezdete 9 óra.

Útvonal: Szabadság út, Szalai András út, Bajcsy-Zsilinszky utca. A felállás rendezése a következő: vállalati fúvószenekar, bányászok, vállalatot jelző

tábla, KISZ, Ifjú Gárda, vállalat vezetői, Központ Anyag- és áruforgalmi főosztály, II. sz. bányauzem, III. sz. bányauzem, IV. sz. bányauzem, Kutató-mélyfúró üzem, Ércdúsító üzem, Kísérleti kutatási és automatizálási üzem, Szolgáltató üzem.

A dekorációk elhelyezése és átvétele a gyülekezői útvonalon, leadása a Bajcsy-Zsilinszky utcában (piactér) történik. A felvonulással kapcsolatban dolgozóink az üzemi röpgyűléseken bővebb tájékoztatást kapnak.

Az Újságíró Stúdió évvárója

Vállalatunktól hatan kaptak oklevelet

Ünnepélyes zárófoglalkozással ért véget április 10-én a Pécsi Továbbképző Újságíró Stúdió. Az ünnepségen részt vett Bocz József, az MSZMP Baranya megyei Bizottságának titkára, Pásztor János, a Magyar Újságírók Országos Szövetségének főtitkár-helyettese, dr. Ibos Ferenc, a MUOSZ Oktatási központ igazgatója — aki egyben előadást is tartott Politikai nyilvánosság és a közvélemény címmel.

Az előadás után Mitzki Ervin, a Dunántúli Napló főszerkesztője összegezte a közel négy és fél hónap munkáját, megköszönte a hallgatók aktív részvételét. Összefoglalójában elmondta, hogy az idei stúdiót továbbképző jelleggel indították azok számára, akik már az alapképzésen túl vannak.

— Remélem — mondta —, hogy ez a továbbképzés segítséget nyújt a további eredményes mun-

kához és az itt végző hallgatók hasznos tevékenységét fejtenek majd ki az üzemi lapok szerkesztésében, a Pécsi rádiónál, a Dunántúli Naplónál.

Ezt követően Pásztor János átnyújtotta az okleveleket a végzős hallgatóknak. Vállalatunk dolgozói közül hatan: Tukora István, Veress Tamás, Erb Jánosné, Kukai András, Vadas József és Tóth János kaptak oklevelet. A MUOSZ nevében Pásztor elvtárs köszönetet mondott a megyei pártbizottságnak, a Dunántúli Napló szerkesztőségének, amiért ilyen komolyan foglalkoznak az újságíró utánpótlás képzésével. Reményét fejezte ki, hogy a végzett hallgatók közül is több fiatal veszi kezében a tollat, a mikrofont és komoly eredményeket érnek majd el pártunk politikájának tolmácsolásában, a közvélemény helyes informálásában.

A kapcsolat megmaradt

Nagy szeretettel fogadták a II. sz. bányauzemben az oda látogató vállalati nyugdíjasokat. Először Lábán János üzemvezető bemutatta az üzemet, ismertette annak munkáját és perspektíváját. A részletes bemutató során a vendégek sok kérdést tettek fel. Van-e munkaerőhiány? Milyen egészségvédelmi intézkedések vannak? A mélyművelés milyen problémákkal jár? A kérdésekből kitűnt, hogy a nyugdíjasokat is azok a problémák érdeklik, melyek üzemünkön állandóan napirenden vannak. Az üzem gazdasági és társad-

dalmi vezetői őszintén válaszoltak a kérdésekre. A vendégek megköszönték a válaszokat és a szép napos időben az üzem külszíni létesítményeit nézték meg. Sok ismerőssel találkoztak és nagyon tetszett az üzem új létesítménye, a súlyfürdő. A délelőtt hamar eltelt és az ebéd után a látottakról beszélgettek. A beszélgetésből kiderült, hogy nagyon örülnek az ilyen meghívásnak, mert az annyit jelent, hogy a vállalat tartja velük a kapcsolatot. Máskor is eljönnek, hiszen hosszú éveket dolgoztak vállalatunknál. Kiss László

A „lajtergya”

Miska bácsi, mint nyugdíjas itt él Ujmecsekfalján, de volt falujának nagy emlékezője. Ahogy ő mondta, jobban emlékszik arra az „anti világra”, mint ami nem nagyon réggen történt. Így jutottunk ahhoz a történethez, amikor falujában egyetlen jó komájának elveszett a „lajtergyája”. Már pedig olyan létra nem volt a faluban. Nem mindennapi módon jutott hozzá. A fiatal legények az „onokájának” állították májusfa gyanánt. A májusfa kitancoláskor el is fogyott, vagy jó fél akó bor. De megérte, mert az onoka nagyon boldog volt, utána pedig a fából olyan létrát csinált, hogy felért a búza- meg a szalmakazal tetejéig. Gabonahordáskor, masináláskor volt is csodálója. Amikor vége lett a cséplésnek, oda is akasztotta a pajta ragallja alá, hogy szem előtt legyen. Meg is nézte naponta, hogy megvan-e? Hanem egyik reggel — pedig egy szemernyi felhő sem volt az égen — elsőként előtte a világ, s még a víz is kiverte, mire beballagott és csak annyit tudott mondani: — Jaj, eveszött a lajtergya!

Az bizony, szörén-szálán eltűnt, semmi nyom nem maradt utána. Mikor kicsit megnyugodott, arra a szent elhatározásra jutott, hogy bejelenti a bírónál, az meg majd a csendőrségen. A csendőrszt-helyettes fel is vette a panaszt, s egyik öregebb csendőrt, bizonyos Hegedüs nevű törzsőrmestert bízott meg a nyomozással.

Az meg, szokás szerint, bement a bíróhoz, kért egy előljárót, hogy sorba járják a falu minden házát. Mert, hát egy létra nem akkora mint egy tű, hogy el lehessen dugni. Meg kell annak lenni, ha csak valaki össze nem vágta bosszúból, s el nem tüzelte. Mert akkor üthetik a nyomát, illetve fújhatják a füstjét.

Igy aztán Gyura bácsival, aki előljáró volt — ahogy akkor nevezték: eskütt — Hegedüs törzs úr megkezdte a házak, istállók, pajták, félszerek, szemrevételezését. Már végig járták a fél falut, de hire-hamva sem volt az elveszett létrának.

Mikor befejezték a sok járást-kelest a faluban, így szólt Hegedüs törzs úr:

— Eskütt uram! Ha már az volt a parancs, hogy minden házat nézzünk meg, nehogy szó érje a ház elejét, járjuk körül a maga portáját is.

A szót tett követte. Hanem Hegedüs törzs urat egyszerűen csak elfutotta a mérreg, s jókora pofont kent le Gyura bácsinak, az esküttnek, mert bizony annak a pajtájában volt a két napon át keresett létra. Aztán nem szólt a pofonról sem Gyura bácsi, az eskütt, sem Hegedüs törzs úr, csak másnap reggel Miska bácsi komája pajtájának ragallja alatt volt a szép létra.

Valahogy mégis kitudódott a dolog, mert azóta az a szólás-mondás járja Miska bácsi falujában:

— Vigyázz, mert kapsz egy akkora pofont, mint Gyura bácsi eskütt korában Hegedüs törzs úrtól, mikor az megtalálta nála a lajtergyát! Pedig elég régen volt, de még ma is emlegetik. Kiss József

A Ságvári Endre Művelődési Ház és a Pécsi Ifjúsági Ház májusi programjából

Ságvári Endre Művelődési Ház
1-én 18-22 óra: Ifjúsági májális.
3-án 18 órakor: Villamos háztartási gépek ismerete. (Ifjúsági klub.)
4-én 18 órakor: Író-olvasó találkozó. Vendégünk Soós Zoltán. (IV. üzem részére.)
4-én 18 órakor: Központ ifjúsági klubestje. (Ifjúsági klub.)
4-én 16 órakor: A magyar munkásmozgalom története IV. Munka és művelődés akció. (4-es helyiség.)
5-én 18 órakor: Milyen lesz Pécs (dia). Tíllal Ernő. (Ifjúsági klub.)
8-án 14,30 órakor: Pályaválasztási klub 5., 6., 7., 8. osztályosok részére.
8-án 18 órakor: Discó. (Ifjúsági klub.)
9-én 17 órakor: Az SZTK szerepe. Előadó: Somogyi Árpád. (Munkásszálló.)
10-én 18 órakor: Zenél vetélkedő. Beat. (Ifjúsági klub.)
11-én 18 órakor: Kulturális magatartás címmel előadás. (II. üzem részére.)
11-én 18 órakor: Fényképezőgéppel a közművelődésért. Mit hogyan fényképezzünk, a szocialista brigádok kirándulásának alkalmával. Technikai ta-

nácsadás az MM akcióban résztvevő szocialista brigádok részére. (4-es helyiség.)
11-én 18 órakor: Üzemi KISZ-bizottságok klubestje. (Ifjúsági klub.)
12-én 17 órakor: K. O. című film vetítése. (Nagyterem.)
12-én 18 órakor: Várból várbá. Játékos ismerkedés magyar várak történetével. Előadó: Urbán Irén. (Ifjúsági klub.)
15-én 18 órakor: Városképet ábrázoló képzőművészet. Előadó: Horváth Olivér (dia).
15-én 18 órakor: Discó. (Ifjúsági klub.)
Allandó programok. Hétfő és csütörtök 16,30-18,30-ig pszichológiai tanácsadás. Szerda 16-18 óráig zeneóvoda. Szombat 16-21 óráig magányosok klubja.
Ifjúsági Ház Klub
2-án 18 órakor: Családi tűzteszték. Tarr Béla fh. filmjé-

15-én 19 órakor: Diaporáma. Az Ifjúsági Ház fotósainak estje.
6-án, 7-én, 13-án, 14-én 18 és 20 óra között: Discó.
IH galéria
1-15-én: IH vizuális műhely. Kerámia műhely kiállítása.
IH mozi
7-én 14 órakor: Kaland a szigetén (román-NSZK), 16 órakor: A fekete rák ollójában (szovjet).
14-én 14 órakor: Robinhood nyíla (szovjet), 16 órakor: Fedőneve Lukács (magyar-szovjet).
Ifjúsági Park
1-én 14 órától: Majális. Program: 14 órakor modellező bemutató a tavon; 15 óra: Discó; 16 óra: Mecsek táncegyüttes bemutatója; 17 óra: Discó; 20 órakor a Hungária együttes koncertje.
Májustól minden pénteken beat. 5-én Universal, 12-én Sprint. A koncertek kezdési időpontja 20 óra, előtte 18 órától discó.
6-án és 13-án 16 órakor az Ifjúsági Ház Taliga gyermekszínpadának bemutatója: Beszélőgép — mesejáték.

A terep nehéz, a Mecsekkel össze sem hasonlítható

Tájkép a Bükről.

Egyed Imre felvétele

A Bükk hegység tövében

Kevesen tudják, hogy vállalatunk Kutató-mélyfúró üzeme nemcsak a Mecsekben, hanem az ország egyéb területein is végez kutatást, Magyarországon leőhelyünk analógiájára, a perm korú kőzeteket perspektivikusnak tekinthetjük. Ezért még a kutatás hőskorában nagyarányú munkák folytak pl. a Balaton-felvidéken is. 1974 óta Észak-Magyarországon a Bükk hegység északi peremén is végzünk kutatást annak eldöntésére, hogy az ott felszínen már régebben ismert perm korú képződmények reménykeltők-e vállalatunk számára.

Nagy Zoltán geológus mérnökkel, az észak-magyarországi üzemegeység vezetőjével beszélgettünk szilvásvárad irodájában.

— Milyen jellegű munkák folynak jelenleg?

— 1974 óta dolgozik itt az üzem — mondja. — Munkánk a földtani kutatás, úgy is mondhatnánk, hogy a mi szempontunkból alap-kutatás, annak eldöntésére, hogy az itteni perm perspektivikus-e. Eredményeink a kutatási fázisnak megfelelően eddig elsősorban az általános földtani megismerés területein vannak.

— Milyen módszereket használnak fel e területen?

— A munkák menetét és módszereit természetesen itt is a földtani viszonyok határozzák meg. Ezért komoly terepi és feldolgozó munkát kell a geológusoknak végezni. Kitérő szakmai irányító áll rendelkezésünkre, Szabó Imre kollégám, aki most április 4. alkalmából nyerte el a Földtani kutatás kiváló dolgozója címet. A földtani szerkezet igen bonyolult e területen, s ez sok nehézséget okoz. Sokkal komplikáltabbak itt a viszonyok, mint a Mecsekben. Eless szem, jó megfigyelőképesség kell a terepen, komoly szakmai tapasztalat és szakértelem a feldolgozásban. Ezen kívül természetesen részletes

geofizikai méréseket is végzünk. Tavaly itt folytattunk próbát a nyomdektoros módszer bevezetésére. Ma is folynak a geoelektromos és radiometrikus mérések, az ún. gerjesztett potenciál méréseket pedig az Eötvös Loránd Geofizikai Intézet végzi el számunkra. A mélyfúrásokban lényeges a különbség az itteni és a mecseki módszerek között. A mélységek itt ugyan általában kisebbek, de a bonyolult szerkezeti viszonyok, a kőzetek meredek dőlésszöge általában ferde fúrásokat tesz szükségessé: a függőlegestől való eltérés a 40 fokot is eléri. Ez bizony komoly feladatokat jelent a fúrásoknak, de a kezdeti nehézségek után már szép eredményeket érnek el. Ebben komoly szerepe van Fűzes Jánosnak, az üzemegeység műszaki vezetőjének, s Tóth Kálmán vezető fúró-mesternek, aki az itt dolgozó M-4, 1978-ban ezüstéremmel kitüntetett fúróbrigád munkáját irányítja. Kiemelkedő munkájukért 1977-ben ő és Papp János geofizikus mérnök kapott Kiváló dolgozó kitüntetést.

— Gondok, nehézségek?

— Mint másutt, nálunk is komoly gondokat jelent a munkaerőhiány. Szerencsére a fúró brigádok létszámát a helybeli jelentkezőkkel meg tudtuk oldani. Pécsi lakos alig dolgozik itt, de van néhány zala, vagy egyéb vidéki is. Általában nehézséget okoz a nyári terepi szezon kutatási munkájáé, ezt most már nem először a pécsi vegyipari szakközépiskola tanulóinak szüneti foglalkoztatásával kívánjuk megoldani.

— A nyáron nagy arányban felduzzasztott kutatási létszám mindig gondot jelentett a gépkocsilátásban, hiszen a szállástól 10—20 kilométerre is lehet a munkahely, a kutatási terület, ahová egyéb közlekedési eszközzel eljutni nem lehet. Sajnos idén is ez várható, s még a leg gondosabb szervezés ellenére is lesznek nehézségeink. A terep igen nehéz, a Mecsekkel össze sem hasonlítható, a gépkocsik sokkal nehezebben tudják

járni, több a meghibásodás.

— Mit mondhatunk a dolgozók szociális és kulturális helyzetéről?

— A Kutató-mélyfúró üzem vezetősége maximálisan igyekszik kedvező lehetőségeket biztosítani a pihenésre, szabad idő eltöltésére. A lakásokat az Idegenforgalmi Hivatalon át béreljük, valamennyi fürdőszobás, főleg, ahol már több éve laknak dolgozóink, a háziak vállalják a főzést. A község kultúrterme rendelkezésünkre áll: üzemünk el látta rádióval, televízióval, most kaptunk magnót, diavetítőt. Szóval, unatkozni nem kell, s a szabad idő eltöltésére nemcsak a kocsmá, étterem áll rendelkezésünkre. Végül is a Bükk csodálatos hegység, Magyarországnak talán legszebb vidéke.

Koch László

Színesen, érdekesen

Az éter hullámain 1953. január 12-én jelentkezett először a Magyar Rádió Pécsi Stúdiója. Az országban a nemzetiségek által legsűrűbben lakott vidék a Dél-Dunántúl. Így érthető, hogy az adásidőben „helyet” kapott a szerb-horvát nyelvű műsor is. Huszonöt éve, nap mint nap e szavakkal jelentkeznek, köszöntve a rádió hallgatókat: „Ovdje Rádio-Pecsuh ná srednjem valu od 344 metrá. Zapocsinje emisziya ná hrvatsko-szrpszkom jeziku. Drági szlusatelji, dobrá vecser!”

Három évvel később, pontosan Szilveszter napján, a magyar, a szerb-horvát műsorok mellett a rádióadó a német nyelvű műsort is elkezdte sugározni. „Hier meldet sich die deutschsprachige Sendung von Pécs. Fünfkirchen des ungarischen Rundfunks auf Mittelwelle 344. Schönen guten Abend liebe Hörerfreunde!” — mondja a bemon-dó azóta is naponta a műsor kezdetén.

A Magyar Rádió Pécsi Stúdiója az ország egyik nemzetiségi stúdiója. Ezt tudva kerestük fel Filákovity Istvánt, a szerb-horvát és Gráf Vilmost, a német szekciók vezetőit és

A háromnyelvű pécsi stúdió

kértünk választ kérdéseinkre.

— Véleményük szerint, a fél-fél órás műsoridő elegendő-e? Tervezik-e a műsoridő meghosszabbítását?

— Hajaj — kap a fejéhez a szerb-horvát szekció vezetője — majd hangsúlyt adva a szónak ki-mondja: Nem! — Oly szűk az idő, hogy szinte nem tudunk mit kezdeni vele. A kezdeti időkben még soknak tűnt. Akkor nehezen tudtuk kitölteni a harminc percet. Most megannyi anyagunk van, hogy a válogatás jelent gondot. A kevés idő problémákat okoz. Más ne mondjak, nem tudunk rádiójátékot leadni. Ma már a rádióadásban a prózának szintje a zenével kell párosulnia. Hat zeneszám viszont a fél műsoridőnk elvi-

szi. A kérdés második felére röviden annyit: tervezik, hogy az adást országosra szélesítsék ki.

— Van-e kapcsolatuk az NDK, illetve a Jugoszláv Rádióval?

— Igen, s mi több, jó a kapcsolatunk a Berli-ni rádióval — válaszol Gráf Vilmos, majd így folytatja. — Egyébként nálunk is van magyar műsor, mely piros-fehér-zöld címmel jelentkezik a hullámhosszon. Kölcsönösen műsort cserélünk. A Berli-ni rádió általában mesejátékokat, gyermekdalokat, turisztikai információkat, de főleg zenei anyagokat ad. A Pécsi Tervező Vállalat az NDK részére kórházat tervez, német kollégáink ezzel kapcsolatban kértek legutóbb riportot.

— Az Eszéki rádióval most kezd kialakulni kapcsolatunk — veszi át a szót Filákovity István. — Ez azért is üdvös, mert Pécs és Eszék testvérváros és lévén itt is magyar nyelvű adás. Eddig két alkalommal készítettünk közös műsort a zágrábi, belgrádi és szarajevói kollégákkal. Bontakozó kapcsolatainkat mi sem bizonyítja jobban, mint az, hogy a Horvát Szocialista Köztársaság Tájékoztatási Hivatalának elnöke, Nikola Ban meglátogatta a szekciót.

— Hallgatók milyennek találják műsoraikat? Milyenek ez irányú tapasztalataik?

— Tapasztalataink jók, általában elégedettek a hallgatók. Tudni kell, hogy regionális adó vagyunk, de bizonyos értelemben országos is. Eljutunk az ország minden településére, ahol nemzetiségi esemény történik.

— Hogyan történik műsoraik összeállítása?

— A nemzetiségi csoportoknak megfelelően állítjuk össze hírblokkjainkat és általában műsoraikat. Nemzetiségi szempontból informáljuk a nemzetiségi magyar állampolgárokat. Ezek szem előtt tartásával ugyan azt adjuk, amit a magyar adás. — Jó példa erre — veszi át a szót Filákovity István —, hogy 1948-ról ugyanúgy megemlékeztünk, mint a magyar adás. Kiegészítve azzal, hogy a pécsi bosnyákok két századot alkottak, s részt vettek a szabadságharcban.

— Ez évi terveik, feladataik?

— Mindkét nemzetiségi kongresszus ez évben lesz. Ezt kísérjük figyelemmel. Műsoraik szerkesztésénél ugyan úgy mint eddig, arra fordítjuk a hangsúlyt, hogy a félórányi műsoridőt a legaktuálisabban, színésen és érdekesen tudjuk kitölteni — mondotta befejezésül a szerb-horvát szekció vezetője.

J. K.

V. T.

A szerb-horvát szekció tagjai a műsor felvételén. Balról jobbra Filákovity István, Filákovity Brankó és Frankovics György.

Szakembereink külföldön

Vállalati kollektívánk mindig bátor kezdeményezője volt a műszaki fejlesztésnek, az új, fejlettebb módszerek alkalmazásának. A műszaki szakemberek törekvéseit a fizikai dolgozók is szívesen támogatták, s együttműködésük elősegítette a műszaki fejlődést. Szakembereink ezzel a tevékenységükkel vállalatunkon kívül is elismerést vívtak ki maguknak. Bizonyítja ezt, hogy országos hatáskörű szervek, intézmények, külkereskedelmi vállalatok igen sok esetben kéri ki dolgozóinkat szakértői munkára, s többször a saját valuta keretükből biztosítják a külföldi utazás költségfedeztetését.

A nemzetközi műszaki-tudományos együttműködés területén is jelentős szerepet töltenek be vállalatunk szakemberei. Tudásukat, szakmai tapasztalataikat hasznosítják vállalatunkon kívül is. Mozgalmas tevékenységüket az elmúlt hetek külföldi utazásai, tárgyalásai is illusztrálják.

Kiss Sándor üzemegeységvezető (ÉDÜ) március 13—19-ig az NDK-ban járt, ahol fő feladata volt a vállalatunknál üzemelő bányamozdonyok alkatrészellátásának megszervezése, s ezen túlmenően a szakmához kapcsolódó tapasztalatcserén vett részt.

Mézővárosi Varga Ernő üzemegeységvezető és Guth László, a KBF főelőadója március 28. és április 2. között Svédországban tanulmányozta az ALIMAK cégnél a feltörések kibővítésére szolgáló berendezéseket, az aknamélyítő padozat alkalmazásának lehetőségeit, biztonsági feltételeket.

Mátrai Árpád igazgatóhelyettes a NIM-hez tartozó vezető bányászati szakemberekkel együtt Franciaországban járt április 10—16-ig. Utjuk során tanulmányozták a vállalatok műszaki fejlesztéséhez szükséges gépi eszközöket, a korszerű technológiákat.

Moser Károly területi fő-

HÍREK

A VÁLLALAT vezetősége igazgatói utasításban rendelkezett a bányászati műszaki fejlesztés átszervezéséről. Az átszervezésre vonatkozó javaslatot előzőleg az igazgatói tanács tárgyalta meg. A döntés értelmében a bányászati műszaki fejlesztés irányítása továbbra is a műszaki főosztály feladata, azonban a Kísérleti kutatási és automatizálási üzem bányászati üzemegysége — az ANDO robbanóanyag-gyártással együtt — 1978. április 1-től áthelyezésre került a IV. sz. bányázemhez.

A MAGYAR Vöröskereszt Pécs Városi Vezetősége április 5-7-ig titkári tanfolyamot tartott, ahol vállalatunk vk-titkárai is részt vettek. A tanfolyamon az V. kongresszus anyagát dolgozták fel és tájékoztatást kaptak az időszéri feladatokról.

Halálozás

BOBÁN FERENC,
a IV. sz. bányázem
vájár-lakatos a 26 éves
korában, április 8-án
üzemi baleset követ-
keztében elhunyt.
Emlékét kegyelettel
megőrizzük.

A CSEHSZLOVÁKIAI testvér-vállalatunk négytagú küldöttsége április 10-15 között ismerkedett üzemünkben a vállalatunk szakemberei által kifejlesztett PKE-60-as fűrókalapács előtolótám alkalmazásának körülményeivel és egyéb bányászati eszközökkel, módszerekkel.

IGAZGATÓI utasítás jelent meg a munkavédelmi és technológiai fegyelem megszilárdításával kapcsolatban. Az év végéig üzemenként felülvizsgálják a technológiai előírásokat, kezelési utasításokat az utasításban meghatározott biztonságiak. Ellenőrzik a veszélyes berendezéseket és megfelelő intézkedéseket tesznek a biztonságosabb munkavégzés, a balesetek megelőzése érdekében.

MEGKEZDÖDTEK a mohácsi és orfűi hétfői pihenőtelepek felújítási, karbantartási munkái. Amennyiben az időjárás kedvező lesz, a pihenőtelepek május 15-én nyitnak és fogadják a beutaltakat.

Kézilabda MNK

Továbbjutott az Ércbányász

Ércbányász—Universitas
PEAC 27:22 (9:7)

A Magyar Népköztársasági Kupában szereplő Ércbányász döntő fontosságú mérkőzést játszott az NB II U. PEAC együttese ellen az újmecsek-aljai sporttelepen. A tét: mindkét csapat számára a csoportelsőség, illetve a továbbjutás megszerzése volt.

Idegesen kezdtek a csapatok, a tapogatózó játék után a vendégek jutottak vezetéshez, majd a hazalak egyenlítő gólya után kiegyenlítetté vált a játék. Az első félidő 15. percétől a bányászok többet kezdeményeztek, remek indításokkal, átlövésekkel fellüktették ellenfelüket és két gól előnnyel várták a szünet utáni játékot.

A második félidő elején már négygólos előnyre tettek szert, melyet a PEAC, a hazai védelem hibáiból behozott. A játékidő utolsó tíz perce rendkívül izgalmasan alakult. Váltakozó vezetés után az Ércbányász fergeteges hajrába kezdett az egyre idegesebben játszó folskolások ellen. Pados és Borbély vezényletével végül is sikerült a létfontosságú győzelmet és a továbbjutást megszerezni a nagynevelő ellenfelét szemben.

A csapat túljutott a nehéz akadályon, de ezzel újabb feladatot elé került. Éves közben jön meg az étvágy — várjuk a jó folytatást...

K. M.

Labdarúgás: Méltóak leszünk a hagyományokhoz?

Amikor az elmúlt évben a Kutató-mélyfúró megszerezte a Bányász Kupa bajnoki címet, a játékosok, vezetők és a szurkolók örömmel dörzsölgették össze tenyerüket, mert úgy érezték, hogy csapatuk nagyot lépett előre azon az úton, melyet célul tűztek maguk elé. Jubileumot ünnepeltek, hogy öt év elteltével a csapat újra a legmagasabb csúcsra érkezett.

A jelek szerint kitűnően érzik magukat ott, mert az 1978. évi bajnokság V. fordulóján után újra maguk mögött tudják az üldöző mezőnyt, a feljövőben levő III. üzemet és az egy-egy vereséggel rendelkező Központot és IV. üzemmet. Az együttes vezetői elmondták, hogy idén is méltóan akarnak szerepelni, ápolva a hagyományokat és új fejezetet nyitni eddig mérsékelt sikerrel rendelkező vállalati csapatokkal szemben, az országos bányász döntőn. S most nézzünk körül a csapatok házatáján, hogy is állnak az ötödik forduló után.

A Központ lekerült az első helyről, miután váratlan, de megérdemelt vereséget szenvedett a másod-

dik helyen állomásozó III. üzemtől. Csak úgy, mint a IV. üzem, akik egy súlyos vereségtől a negyedik helyre estek vissza (ÉDÜ—IV. üzem 8:4). Kitűnően tartja magát viszont a Kísérleti kutató üzem legénysége, szereplésük kellemes meglepetés, céljuk, megkapaszkodni az élmezőnyben. Hangyaszorgalommal gyűjtögeti pontjait az ÉDÜ, az utolsó két fordulóban győztesként vonultak le a pályáról. Ötvenszázalékosan szerepel a már szebb napokat is megért II. üzem A csapata, játékaik egyes mérkőzéseken a legszebb napokat idézik fel, ugyanakkor kritikán aluli játékot is képesek bemutatni. Gyengélkedik a B is, talán a következő mérkőzéseken „feltámadnak”, el-

sősorban a védelmük szorul erősítésre, de a csatársoruk sem sziporkázik a kapu előtt. Bukdácsol a Szolgáltató és a Klub együttese, mindössze egy-egy győzelmet szereztek és a táblázat „alsó házában” foglalnak helyet. Ugyan ez vonatkozik éveken át megbízható és egyenletes játékot nyújtó Anyagosztály csapatára, akik az ideiglenes szereplésükkel hívják fel magukra a figyelmet. A Konzum Áruház csapata az utolsó helyen áll, győzelem nélküli, gyenge játékaik mellett még azzal is kitűnnek, hogy a legfegyelméletlenebb együttes a bajnokságban. Eddig két alkalommal maradtak távol a kiírt mérkőzésről, még egy hiányzás és a fegyelmi bizottság törli a bajnokságból. A Bányász Kupa bajnokság hű marad önmagához, vigyáz a rendre, a verseny tisztaságára és a szurkolók önfelédit szórakozására.

Kovács

Újra szép napok Ezüstérem csillogása Tatabányán

Ha váratlanul is, de ezüstérmes lett a MÉV teke csapata az Országos bányász döntőn. Nem várt sikert ünnepelhettünk játékosainkkal, akik bravuros eredménnyel betörték a legjobbak közé, s ezzel nagy „felfordulást” okozva a hagyományos helyezésekben. S most lássuk mi is történt Tatabányán?

A tekecsarnok szépsége és korszerűsége ámulatba ejtette küldöttségünk minden tagját csak úgy mint a többi résztvevőt is. Az első versenynapot a mieink pihenéssel töltötték. Miközben a hazaiak alaposan ráijesztettek a mezőnyre 1451 fa dobással. Dobóinkat ez mit sem zavarta, veszíteni valójuk nem volt. S talán ennek köszönhető, hogy a vártnál jobban sikerült minden. Jól kezdődött. Sinko dobott elsőnek, összteljesítménye búzidító volt, 238 fa (60 dobás), Sebestyén 261 fája után megcsillant a lehetőség, van mit keresni ezen a versenyen. A két jó eredmény megsokszorozta a hátralevő négy versenyző erejét, érezték a pályát és a nagy lehetőséget, hogy itt az alkalom. Kiss István eredményessége újabb olaj volt a tüzre. Nemcsak a mieink jöttek izgalomba, hanem a vezető tatabányai csapat tagjai is. Ők is számoltak de nem úgy mint a mieink...

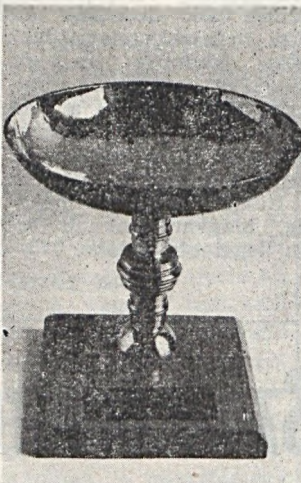
Egyre izgalmasabbá alakult a verseny, különösen

Dóczi teljesítménye után, aki nagy taktikai hibából mint tartalék volt, és eredményre nem számított a csapatversenybe, teljesítménye 251 fa volt. Ezzel a dobással megszerezheték volna az első helyet, így Dóczi az egyéni versenyben két első helyet ért el. Fülöp gyengébb dobása után (214 fa) következett Novák, aki újra izgalmassá tette az első helyért folyó küzdelmet 231 fa elérésével. Befejező dobóként Schulcz jött a pályára, Ekkor már mindenki számolt és hatalmas biztatásba kezdett a maroknyi küldöttségünk. Melőljük idegenek is szép számmal csatlakoztak.

Marci a nagy tét és lehetőség súlya alatt csak 239 fa elérésére volt képes, ami azt jelentette, hogy az első hely megszerzéséhez nem is, de a második helyen álló komlói bányász megelőzésére elégenő volt. Csak a verseny után fogták a fejüket Dóczival kapcsolatban. De ne legyünk telhetetlenek, mert indulásnál még csak helyezésre sem igen gondoltak a csapat tagjai. Az igaz, hogy évés közben jön meg az étvágy, és hamar így történt, örüljünk együtt a sikernek, amely valóban váratlanul köszöntött a csapatra. A tekepályán aligha van szebb szó mint a ledöntött bábuk éles koppanása, lehet, hogy ez jövőre még élesebben hallatszik?

Kovács Miklós

15 klub 19 csapattal Felszabadulási emlékverseny a Mecseken

Tér István felvétele

Az MHSZ Pécs Városi Vezetősége március 30-án rendezte a Felszabadulási Emlékversenyt a klubok kétfős csapatai részére. A versenyen 15 klub 19 csapata vett részt. Az elméleti verseny mellett négy kilométer távolságon terepi feladatokat kellett megoldani a késő estebe nyúlóan. A versenyt a MÉV Kutató-mélyfúró üzem MHSZ LK csapata (Budai József és Keresztes János) nyerte 146 ponttal, 103 perc idővel a DD. Gáz I. csapata (146 pont, 115 perc) és a Porcelángyár II. csapata (145 pont, 130 perc) előtt. A győztes csapat elnyerte a Felszabadulási Vándorserleget egy évi időtartamra.

Varga Béla

KERESZTREJT VÉNY

Rejtvényünk vízszintes 1., folytatva függőleges 14. sorában Anatole France, a függőleges 18. és 34. sorában pedig Jules Renard egy-egy aforizmáját közöljük. Megfejtésül a két aforizmat kérjük beküldeni a szerkesztőség címére 1978. május 10-ig. A helyes megfejtők között könyveket sorsolunk ki.

1	2	3	4	5	E	6	7	8	9	G	10	11	12	13	D
14						15					16				
17					18		19			20		21			
22				23		24			25		26		27		
28			29		N		30	31					E		32
V		33		34		35					36				
37	38		39	NV	40		41			42					43
44		45		46		47		48	49					50	
51				52			53		54					55	
56			57				58	59		60		61		62	
			63				64			65		66			E
67	68		69			70				71				72	
73		74								75				76	
77			78				79	80					81		
82				83			84			85		86			87
A						T				E					

Vízszintes: 14. Folyó Jugoszláviában. 15. Folyó az NSZK-ban. 16. Idegen férfinév. 17. Innivaló. 19. Kézpénz. 21. Üresen szól. 22. N.E.S. 23. Német névelő. 25. Harmadik személynél. 27. D.Z.S. 28. Tusa egynemű hangzó. 32. Számárbeszéd. 33. Arra a helyre. 35. Ügy, dolog. 36. R.N.E. 37. Akta fele. 39. Szülő. 41. Strázsa. 42. Magas hőmérséklet. 43. A bór és oxigén vegyjele. 44. Házikó. 46. Időmérő. 48. Lop. 50. Két vége van. 51. Időmérő. 52. Pólus. 54. Bácsika. 55. Becézett férfinév. 56. Megszid. 57. Síró hangzó. 58. O.A. 60. Község Baryában. 62. Lángol. 63. Zamata. 64. Munkás mássalhangzó. 66. Kevert dió. 67. Római hatos. 69. Zsurnaliszta. 72. M.R. 73. Fekhely. 75. Arra a helyre. 76. Mázol. 77. Város Franciáországban. 79. Személyes névmás. 81. Idős asszony. 82. A nyak elülső része. 84. Híde évszaki. 86. Pótdíj.

Függőleges: 2. Varrási művelet. 3. Város Dublin közelében. 4. Nevel hangzó. 5. Y.A. 6. B.S. 7. Kocsisülés. 8. Egítést. 9. Argon. 10. Y.T. 11. Széptevés. 12. Híres országgyűlés helye. 13. Az 1645-ös Béke jelzője. 20. Izmokban van. 24. Férfinév. 25. Áraszt. 26. Geometria fajtája. 29. Női név. 30. Csapadék. 31. Hírheft római császár. 38. Szőlőtámaszték. 40. Város Romániában. 42. Eltulajdonító. 43. Kalyiba. 45. Kicsinyítő képző. 47. Félig arra! 49. Rádium. 50. B.A. 53. Üresen szól. 57. Kártékony bogár. 59. Vonatkozó névmás. 61. Dinamóréz! 64. Olajos növény. 65. Kevert sor. 68. Kortyoljon. 70. Könnyeket ejt. 71. Lírai műfaj. 72. Rövid felsőkabát. 74. Y.O.R.I. 76. Igényelt. 78. N.O.E. 79. Edesség. 80. Becézett Ilona. 81. Mint függ. 78. 83. K.Z. 84. Tantál. 85. I.G. 86. Praeodinium. 87. Allóvíz (ford.).

Juhász Károly

Lapunk április 1-i számában megjelent keresztrejtvény helyes megfejtése:

Aki keveset gondolkodik, még mindig többet gondolkodik a többiekénél.

Könyvjutalomban részesültek: Kaszti József (Pécs, Pálma u. 13.), Hertelendi Kázmérné (Pécs, 39-es dandár u. Széptevés. 12. Híres ország- 7.), Jancsik Árpádné (Központ).

Ki hogy gondolja?

Öreges focifesztiválja, avagy visszatérés a múltba

Bármilyen furcsán hangzik is a cím azért mondánivalójában és mélységében nemes és tiszta. Érzelmekről vall. Olyan sportemberekről szól, akiket még nem is olyan régen a népszerűség övezett. Játékukért képesek voltak otthagyni a vasárnapi ebédet, vállalva ezzel a család és feleség „nem tetszését”, csak azért, hogy láthassuk őket a mérkőzésen. Láttuk s közben múlt az idő, új játékosok jöttek és pedig elmerültek a feledés homályában. Azóta sok év telt el, vajon mi lett velük? Utcán, munkahelyen kívül találkozhatunk-e még velük? S ha igen, hol, s milyen szerepkörben? Ugy mint játékosok? Igen, az „öregfiúk” bajnokságban, amely arra hivatott, hogy játéklehetőséget biztosítson számukra, hogy hetenként egy alkalommal visszatérjen fiatalos emléke, hogy együtt, vagy egymás ellen küzdve

felidézzék a múlt szépségeit önmaguk és társaik előtt. S ez már az első fordulóban sikerült. Öröm volt nézni, ahogy ezek a nagymúltú játékosok kergették a labdát a pályán, egy-egy parádés labdával, kapuralövés, vagy egyéni alakítás láttán felcsattanó taps hangját hallani. Sokan most azt hihetnék, hogy „öregurasan” játszanak, mozognak, és mi van ezen nézni való. Ha valakinek ilyen gondolata támadna, jöjjön ki a mérkőzésekre és győztesen meg a valóságról.

Most szándékosan nem emelünk ki csapatokat és játékosokat, csupán a személyekre vonatkozólag annyit jegyzünk meg, hogy megjárták az NB I és NB II mezőnyt, mint a nagy csaták hősei. Ők ma is képesek arra — idős koruk ellenére —, hogy újat adjanak játékból úgy, mint ahogy tették azt aktív játékos korukban.

K. M.

Ércbányász

A MECSEKI ÉRCBÁNYASZATI VÁLLALAT DOLGOZÓINAK LAPJA

XV. ÉVFOLYAM 10. SZÁM

ÁRA 50 FILLÉR

1978. MÁJUS 15.

A távoli jövő kutatása

Szerkezetkutató fúrás

Szentlőrinc határában

Az M-9-es brigád eredményei

Szentlőrinc határában, mint óriási felkiáltójel magadok ki a síkságból egy fúrótorony. Néhány hónapja szorgos munka folyik itt, mélyül a XII. sz. szerkezetkutató fúrás, itt dolgozik az M-9-es fúróbrigád. Előjáróban Weber Béla geológussal, a mecseki földtani kutatás vezetőjével beszélgettünk.

— Tulajdonképpen mi is a szerkezetkutató fúrás, miben különbözik a többitől?

— Számos példa igazolja, hogy eredményes és hatékony nyersanyagkutatást csak akkor lehet végezni, ha a kérdéses terület földtani viszonyait jól ismerjük. Az ismeretek megszerzése, bővítése céljából gyakran szükségessé válik szerkezetkutató fúrások lemeltyítése.

— Ezekkel a fúrásokkal elsősorban azoknak a rétegeknek a meglétét, földtani kifejlődését (kedvező, kedvezőtlen), vagy szerkezeti helyzetét (mélység, dőlés) vizsgáljuk, amelyek a keresett nyersanyag szempontjából fontosak. Ezért nem tekinthető sikertelennek az a szerkezetkutató fúrás, amelyben ugyan a keresett rétegeket megtaláltuk, de azok ott éppen nem tartalmaznak ércet.

— A lelőhelyi szerkezetkutató fúrások egyik fontos feladata a nagy mélységek kutatása, az újabb lehetőségek vizsgálata, a környéken pedig a hasonló produktív rétegek kimutatása.

— A szerkezeti fúrások mélyítése, a földtani kutatás általában sokba kerül és helytálló földtani ismeretként csak hosszú távon térül meg. Ezért a fúrásokat gondos előkészítés után telepítjük és földtani eredményeiket sokoldalúan hasznosítjuk — kaptam a szakszerű felvilágosítást.

Lauer János, a mecseki üzemegység vezetője szerint nem véletlen, hogy ez a brigád most mélyíti az ötödik szerkezetkutató fúrást. Annak idején, amikor ezt a programot elkezdték, új képeg, új technológia már rendelkezésre állt. Ehhez a munkához egy megbízható, jó munkát végző brigádra is szükség volt. Az M-9-es berendezés korábbi eredményei alapján esett a választás erre a brigádra. S a siker nem is maradt el. Gyönyörű, napfényes tavaszi nap. A szántóföld

pora messze száll gépcsink nyomán. A fúróberendezéshez kanyarodunk. Rend, tisztaság mindenütt. Mint egy patikában. Patika a prérin.

Tóth György fúrómester a gépnél áll. Nincs probléma, a szerszám baj nélkül forog, átveszi helyét más. Körülnézünk. Minden szerszám, eszköz a helyén.

— Jó munkát csak úgy végezhetünk, ha mindent karbantartunk. A szerszámokra, esztrákra, anyagainkra vigyázunk. Az elmúlt évben négy százalékos anyagköltség megtakarítást értünk el, az idén is jó volna legalább ugyanennyit elérni — mondja Tóth György.

Az előrehaladás, a magkihozatal megfelelő. A magládák kis konténerekben várnak elszállításra. Az elhasznált iszapot, szemetet egy külön gödörben tárolják, így a berendezés leszerelése után a környezet tiszta marad.

A brigádról Károlyi Sándor brigádvezető fúrómesterrel beszélgettünk.

— 1977-ben az ötödik alkalommal nyertük el a Szocialista brigád címet. Most már jól összerázdott a társaság. Jó néhány évvel ezelőtt Nébli Imre fogta össze a brigádot, később őt kiemelték, most főfúrómester. Éveken át Bisztricz Jenő volt a vezetőnk. Kiváló szakember, jó kolléga, barát volt, sajnos 1977-ben meghalt. Egyébként brigádunk összetétele nagyon jó, többen, főként a mesterek 10—20 éves tisztségviselők, szinte egymás gondolatait is ismerjük. A hozzánk került fiatalokkal úgy foglalkozunk, hogy megszeressék a szakmát, s itt maradjanak a Kutató-mélyfúró üzemnél. Ketten közülük, Schäffer Imre és Tobak József sikerrel végezte el a fúrószakmunkás tanfolyamot. Sajnos kevesen jönnek fúrósnak, pedig mostani körülményeinket, munkánkat össze sem lehet hasonlítani

a régivel. Eredményeink megfelelőek, 1977. évi teljesítménytervünket 103, árbevételi tervünket 104 százalékra teljesítettük, ez évben valamivel még jobban állunk. A szerkezetkutató fúrásokkal szemben támasztott követelmény pl. a megkövetelt magsszázalék szigorúbb a többi fúrásnál, ezek általában a legmélyebbek, 2000 méternél nagyobb mélységűek, a viszonyok mindenütt különböznek. A brigád ezért úgy érzi, minden szerkezetkutató fúrásra külön kellene a prémiumfeladatot kidolgozni, amely a várható speciális viszonyokhoz alkalmazva eltér a többi fúrásétól, s számunkra is biztosítja a hasonló mozgóbérösszeget. Ezzel kapcsolatban levélben fordultunk az üzemvezető elvtársához. Reméljük, ez a problémánk is megoldódik — mondta.

A brigád szép eredményei, a tagok emberi értékei önmagukért beszélnek. A mintaszerűen alkalmazott technológia és az elért eredmények nemcsak az országban, hanem a határokon túl is érdeklődést keltenek, ezeket az üzem főmérnöke, Kovács István több helyen ismertette és a szakirodalomban is megjelent. Ebben jelentős része van az M-9-es brigádnak is.

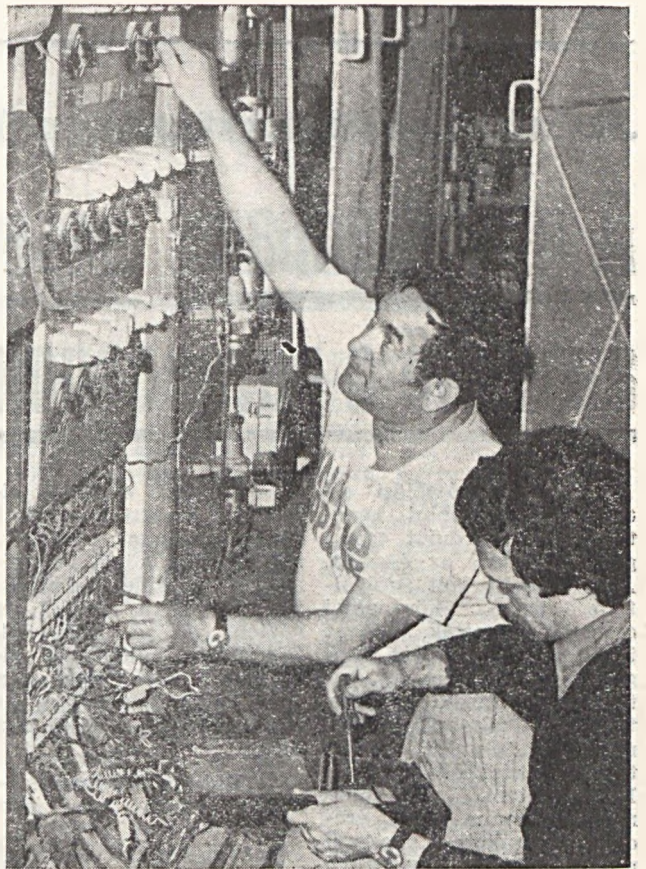
Koch László

Felvételünkön balról jobbra: Mikolai István, Alekszandr Szidorenko, dr. Jantsky Béla, Ivanova Ludmilla, Morvai Gusztáv, Varga Ernő és a háttérben kissé takarva Gácsi Mátyás látható.

Kitüntetések

A szakszervezetben végzett kiemelkedő munkájuk elismeréseként április 29-én a Bányai Dolgozók Szakszervezetének Székházában a Szakszervezeti munkáért kitüntetés arany fokozatát kapta: Soós Péter (III. sz. bányaiüzem) és Lábán János (II. sz. bányaiüzem), az ezüst fokozatot: Csoknya József (IV. sz. bányaiüzem), Bandel Lajos (Szolgáltató üzem) és Szigeti János (ÉDÜ).

Az ÉDÜ üzemállása előtt a II. diszpécser helyiség kapcsoló tábláinak felújítását, illetve átkötéseit készítik elő Péter Géza és Berki Miklós műszerészek. Az Unio kéziműszer segít a kábelek behatárolásánál. Keller Gábor felvétele

VENDÉGEINK VOLTAK

Április 20-án egynapos látogatást tett vállalatunknál Alekszandr Szidorenko akadémikus, a Szovjet Tudományos Akadémia alelnöke és Ivanova Ludmilla, a Szovjet Tudományos Akadémia Geológiai Kutatóintézetének osztályvezetője.

Szidorenko akadémikus nem először járt nálunk, korábban, mint geológiai miniszter tett már látogatást vállalatunknál. Most nagy örömmel nyugtázta a tapasztalt fejlődést. A pécsi program a IV. sz. bányaiüzem külszíni létesítményeinek megtekintéséből, egy fúróberendezés meglátogatásából és rövid pécsi sétából, múzeumlátogatásból állt. A vendégeket, akiket Morvai Gusztáv, a Központi Földtani Hivatal elnökhelyettese és dr. Jantsky Béla Kossuth-díjas geológus kísért, Tóka Jenő igazgató, dr. Virágh Károly kutatási osztályvezető, Gácsi Mátyás, az ötvenes évek kutatóexpedíciójának első vezetője kalauzolta.

A IV. sz. bányaiüzemben megismerkedtek a geológiai viszonyokkal. Meghatározó pillanat volt, amikor Ivanova Ludmilla Gácsi Mátyással és Mikolai Istvánnal, a IV. sz. bányaiüzem vezető geológusával visszaemlékezett a kezdeti időkre. „Együtt vallattuk a hegyet és akkori álmaink most beteljesedtek. A lelőhelyen hatalmas aknatornyok állnak, s ezerméteres mélységben bányászok dolgoznak” — emlékezett vissza Ivanova Ludmilla. A bányaiüzem után az M-15-ös fúróbrigádhoz, a Vállalat kiváló brigádjához látogattak, ahol rendkívül érdekes földtani képződményeket harántolt a fúrás. A brigád naplójába Szidorenko akadémikus kedves gratuláló szavakat írt.

A városnézés során a Zsolnay és a Vasarely Múzeumot tekintették meg vendégeink és mindkettőt rendkívül érdekesnek és szépnek találták.

Koch László

Gondos felkészülés

Mind többször hallani üzemünkben, hogy majd az V-ös üzemben így, vagy úgy csináljuk. A sajtónk is sokat foglalkozik az V-ös üzemi beruházással. A vállalati párt-végrehajtóbizottság a közelmúltban részletesen elemezte a jelenlegi helyzetet, s megállapította, hogy „... a felmerült sok probléma ellenére a munkák a programnak megfelelően haladnak.”

Sok embert érintő és foglalkoztató kérdés ez. A vállalatvezetés tájékoztatása szerint a II. sz. bányaiüzem fogja fokozatosan átvenni az V-ös üzemet. Milyen gondot jelent ma az új üzem a II. sz. bányaiüzem mászaki gárdájának? Erről dr. Tisza István főmérnök tájékoztatott.

Fokozatos átvételről van szó, tehát a jelenlegi üzemi termelés mellett 1981-ben a feltárást és 1983-ban az előkészítést meg kell kezdeni. Az aknameglátás kezdetétől az üzem geológiai csoportja végzi az akna szelvényezését. Most másolják a terület főbb geológiai szelvényeit, hogy a mezők tervezését kezdeni tudják. Hasonló érdekes és közetviszonyok lesznek ott is, mint jelenleg az üzemünkben. Ezért a fejtségi technológiát is tudjuk tervezni, továbbfejleszteni. Nagy gondot okoz és már most, az üzemkezdésig szeretnénk megoldani, a közetűtés problémáját, esetleg egy egész bányamezőre kiterjedően.

Villamos csoportunk már konkrét feladatokkal érintett, az új üzem szállítógépeinek vilamos berendezésével. Erről Nagy István energetikus így tájékoztatott:

A szállítógépek villamos berendezésével a legkorszerűbb tirisztoros vezérléssel fognak működni. A tervdokumentáció egy része már megjött, ezt tanulmányozza már három szakember. Jelenleg a III. sz. bányaiüzemben szerelnék ilyen, s ezek a szakemberek most odajárnak tapasztalatszerzésre. Már most megkezdtek a tirisztoros vezérlés ellenőrző műszereinek a beszerzését. Ezekkel az intézkedésekkel szeretnénk elérni azt, hogy az áttepüléskor már teljes ismerők legyünk az új berendezéseknek és zökkenőmentes legyen az üzemeltetés — mondotta tájékoztatása során Nagy István.

KUKAI ANDRÁS

Jobbra rántottam a kormányt...

A gépkocsiban a vezető a parancsnok

— A kővágószőlői elágazásnál számolni kezdtem, hány fordulót tartogat számomra az éjszaka. A sötétbe burkolt Szolgáltató üzem körvonalai eszembe juttatták, miként is kerültem a volán mögé. A gondolatsort egy hatalmas csattanás szakította félbe. Tudatosan a fékre léptem. Semmi! Berántottam a kézikört. Semmi! Rádöbentem, a több mint tíz tonna súlyú, ércsel megrakott gépkocsi mind jobban gyorsulva igyekszik letarolni az útjában kerülőt. Valahogyan meg kell állni. Csak erre gondoltam, amikor észrevettem az út túloldalán az I-es üzem meddőhányóját. Belekapaszkoztam a kormányba, hogy átvágva az úttesten, oldalvást a meddődombnak vigyem a kocsit, amikor a világlás megszakadt. A hirtelen beállt sötétségben nem vállalkoztam a manőverre. Jobbra rántottam a kormányt és a következő pillanatban éreztem a kocsi megemelkedik és borulni kezd...

— Magam előtt láttam, hogy 15 évesen, 1954-ben Bakonyán az első táró kihajtásánál csillésként munkába álltam. Szerettem a föld alatt dolgozni, s hajtott a fiatalos vagányság. Hét év után a derekam recsegve-ropogva figyelmetlenül végzett munkára. Nem bírtam már a fizikai megterhelést és tudva, hogy a zsebemben ott lapul a hivatásos jogosítvány, gépkocsira kértem magam. Nem sikerült, így kénytelen voltam elhagyni a vállalatot. A Söripari Vállalathoz kerültem teherkocsira, majd egy év után visszakérültem ércszállító gépkocsira. A ma éjszakai műszak ugyan úgy kezdődött mint az eddigi...

— A gépkocsi, akkor, nagy rázkódással földet ért, befejezve ezzel két szaltóval tarkított légi kitérőnk. A jegyzőkönyvbe pedig bekerült, hogy 1963. szeptember 10-én ilyen és ilyen forgalmi rendszámú ércszállító gépkocsival kardántengelytörés következtében Béregi Béla gépkocsivezető balesetet szenvedett — meséli most már mosolyogva „rossz emléké” a pilóta, majd így folytatja.

— A kicsi, majd később nagy bikákkal még sokáig jártam a megszokott útvonalon, majd ügyeletes, aztán személygépkocsira kértem magam. Két éve már teherautóval rőttem a kilométereket, amikor Mánya Ernő bácsi, az igazgató gépkocsivezetője nyugdíjba ment. „Örökségére” én kerültem.

— Azt mondja, az én kocsim mindig ragyog? Ez sem annyira Tóka elvtársnak szól, hanem egyszerűen szeretem az autót és a rendet. Egyébként a vérbeli gépkocsivezetők kényesek is kocsijuk állapotára.

— Igazgató és gépkocsivezetője közötti kapcsolat? Tudom, vannak főnökök, akik maguk körül valamiféle értékrendet alakítottak ki. Tóka elvtárs és köztem jó a kapcsolat. Nincsenek különleges elvárásai, soha semmilyen nem kíván lehetlent, az autövetetésben különösen nem.

— Miért is kívánnék? — kérdez vissza Tóka elvtárs.

— Szerintem természetes, hogy akivel az ember együtt dolgozik, előbb-utóbb kialakul közöttük a jó kapcsolat. Bárhogy veszem is, munkatársaim közül a legtöbb időt vele töltöm. Képzelve el, hogy a többórás utazások alatt valamiféle fal húzódna közöttünk, pusztán azért, mert a munkakönyvi bejegyzéseink különbözőek. Tényleg jó a kapcsolatunk, olyannyira, hogy magánjellegű gondjainkat is megosztjuk. A gépkocsiban a gépkocsivezető a parancsnok, ő tudja, hogy mit mikor és hogyan kell csinálni, így természetes, hogy nem szólok a dolgába. Nyugodt, határozott és kötélidegzetű gépkocsivezető. A fentiekben már szó volt a balesetről. Nos, számtalan példát sorolhatnánk fel, amikor mások figyelmeztetéséből — bár ez enyhe kifejezés — majdnem balesetet szenvedtünk és Bélán múltott, hogy nem így lett. Egy vezető számára öröm, hogy ilyen munkatársai vannak. Nekem, szerencsére, sok ilyen munkatársam van, és közülük az egyik: Béregi Béla.

Veress Tamás

Kutató-mélyfúró üzem

A Vöröskereszt szervezeti tevékenysége

1977-ben az elmúlt évekhez viszonyítva szervezeti munkája fellendült, melyet a tagság aktívabb munkájának, az új vezetőségek és nem kis mértékben az üzemi pártvezetők részéről dr. Tóka Istvánnak, a szakszervezet részéről Berta Jánosnak és Tóth János biztonsági megbízottnak, valamint Pocsai Józsefnek, az szb munkavédelmi felügyelőjének köszönhetünk.

Az üzem dolgozóinak részére március elejétől Tér István és Egyed Imre közreműködésével közvetítjük az üzemi hangos híradóban a Petőfi rádió műsorából a munkahelyi testnevelés tízperces adását.

Ugyancsak március hónapban elkészült szervezeti munkájuk faliújsága is Zsigmond Bodó László és Kálmán Árpádné propaganda felelősünk közreműködésével, Vöröskereszt Híradó címen.

Az elmúlt év folyamán két alkalommal a balesetvédelmi oktatáson belül öt film vetítésére került sor. Az első alkalommal 283, a második vetítésen 227 dolgozó vett részt. A filmeket a Pécs városi egészségvédelmi csoport bocsátotta a szervezet rendelkezésére.

A betegek látogatásában is részt vállaltak szervezeti munkájuk aktívai, tagjai és a vezetőségi tagok egyaránt.

Dr. Szabóné Matvejeva Tamara, szervezetünk gazdasági felelőse a Családi Lapból havonként több mint 70 példányt ad el. Neki köszönhetjük, hogy a tagsági díjakat az év első negyedében befizették. Erdeme, hogy az elmúlt évben taglétszámunk 70 főre emelkedett.

A vezetőségi tagok közül Mácsai Mária novemberben, Szána Istvánné decemberben vett részt a havi munkavédelmi egészség-

„Nagyon köszönöm az érdeklődést...”

Újra legálisan

A Népszabadságban olvastam, hogy a Görög Kommunista Párt május 15—20 között tartja X. kongresszusát. Ezzel kapcsolatban kerestem fel Manolisz Jorgoszt, a pécsi görög kolónia vezetőjét, s beszélgettem vele.

— Önöknek, mint emigránsoknak, mit jelent a kongresszus és milyen feladataik voltak a felkészülésben?

— Mindenek előtt nagyon köszönöm az érdeklődést — mondja. — A mi munkánk kifelé nem nagyon látszik, azonban rengeteg agitációs tevékenységet és társadalmi munkát végzünk. Külön öröm, hiszen 33 éve volt az utolsó

legális kongresszus. Most újra szabadon ülésezhet a kommunista e legnagyobb fóruma. A 33 év alatt sok minden történt, amit elfelejteni sosem szabad. Nem felejtendő el pl., hogy elvtársaink bőrét égő cigarettával „tetoválták”, hogy szórabírják őket. Örök felkiáltó jel, amikor az apa előtt megbecsteleltették a lányát, hogy megtörjék és megtagadja a pártot. Ugy nézünk egymás szemébe, hogy eszünkbe jut: voltak, akiknek evőeszközzel szedték ki a szemét. Azonban minden elretentés hiábavaló volt, a népet nem tudták a párt ellen fordítani. Élünk és mint a példa mutatja, kongresszusunkra készülünk. Sőt, a fasiszta diktatúra megdöntése óta, 1974-től fokozatosan, szemmel láthatóan egyre nagyobb tekintélyt és befolyást szerez pártunk.

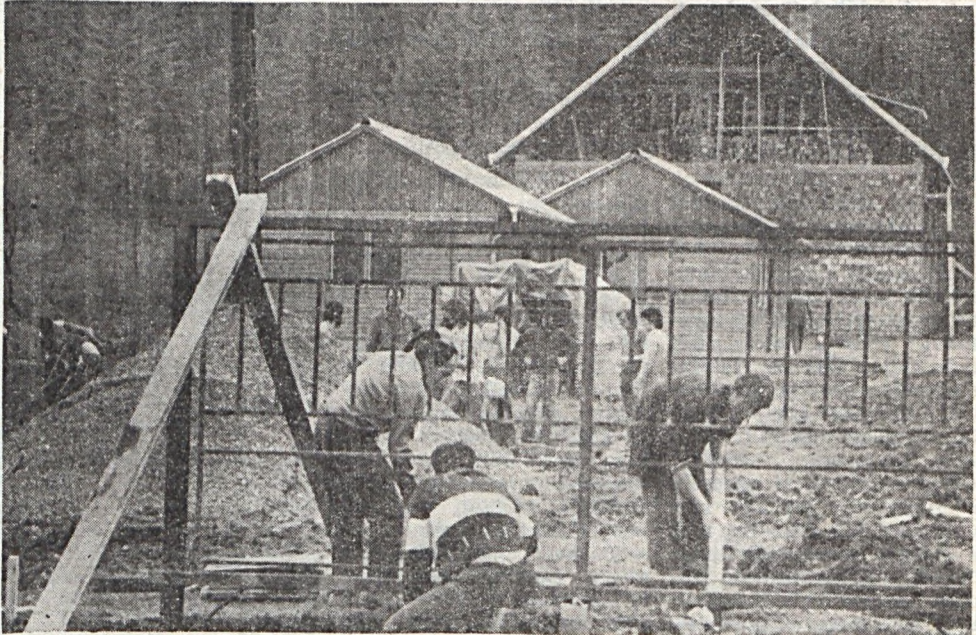
— Hogy sikerült ezt elérni?

— Ezt az tette lehetővé, hogy lényeges politikai változások jöttek létre Görögországban. A változások előkészítésében a pártnak is szerepe volt, hiszen nem ült ölbe tett kézzel az illegálitás alatt sem. Az is igaz, hogy nem volt egyedül a párt az illegálitásban, állandóan érezte a nemzetközi támogatást, az internacionalista szolidaritást. Ebből a szolidaritásból a magyar nép is kivette részét, amit sosem felejtünk el.

— Kérem, beszéljen arról, mikor kezdődött a felkészülési munka és milyen akciókat hajtottak végre?

— Még 1977 tavaszán indítottunk egy akciót a kongresszus anyagi támogatására. A gyűjtés a vártnál jobban sikerült, országosan több mint 200 ezer forintot gyűjtöttünk, ebből mi, pécsiek 14 ezer forintot. A gyűjtésben a magyar elvtársak is segítettek, pontosabban a Szolgáltató üzem Bánki Donát ifjúsági szocialista brigádja ezer forinttal járult hozzá akciónk sikeréhez. Közben a kolónia tagjainak volt még egy rendkívüli gyűjtése is. Mint ismeretes, választások voltak Görögországban és a párt választási kampányát segítettük három ezer forinttal. Az előkészületekhez tartozik az is, hogy minden ünnepet, évfordulót és fórumot felhasználjunk arra, hogy a figyelmet a kongresszusra fordítsuk. A jövőben feladatunk lesz, hogy a kongresszus alatt összejöveteleken állandóan tájékoztassuk elvtársainkat, megvitassuk az eseményeket. Nagy izgalommal várjuk a kongresszus záró nagygyűlését, ami a terv szerint az athéni Panianiosz stadionban lesz. Ez a gyűlés remélhetőleg magával ragadja nemcsak a kongresszus résztvevőit, hanem egész Athén lakosságát, illetve az egész görög népet.

— Véleményem szerint, a kongresszus után is lesz a feladatunk mint eddig. A szövetségben belülről mélyítsük a párt iránti hűséget, támogassuk politikáját, segítsük erőfeszítéseit. Munkahelyeinken pedig a legjobb tudásunk szerint dolgozzunk, hogy az itteni szocializmus építéséhez hozzájáruljunk. Hiszen a szocialista országok eredményei jó példát adnak a hazai harchoz, az ideológiai fronthoz. Ezenkívül a mozgalmi munkát tovább folytatjuk, mivel ebben az évben ünnepeljük a GKP megalakulásának 60. évfordulóját és erőtől méltón szeretnénk megemlékezni.

VIT-MŰSZAK: Csatlakozva a KISZ KB felhívásához, a havannai VIT és Lenin születésének évfordulója tiszteletére üzemünkben is VIT-műszakot tartottak. Ezen a műszakon három helyen dolgoztak — az üzemben: sportpálya építésén, a kötélidobok helyének kialakításán — a magyarhertelendi üdülőtelepen, ahol járda, kerítés készítését, betonozási munkát végeztek és Bobán Ferenc elhunyt üzemi dolgozónk családiház-építésén. Ezen munkákat, a szociális létesítmények építését, elsődlegesen a magyarhertelendi üdülőtelep építését az üzemvezetés irányításával a IV. sz. bányauzem többlépcsős megoldásban kívánja vállalni, szabad szombatokon. Ennek első lépése a VIT-műszak, melyen 150 dolgozó kezdte el a hasznos munkát.

Dénes Lászlóné Csöndör László felvétele

Ércbányász

A Mecseki Ércbányászati Vállalat dolgozóinak lapja
Felelős szerkesztő: Gelsz Ferenc
Szerkesztő: Ragoncsa János
Szerkesztőség: 7633 Pécs, 39-es dandár út 19.
Telefon: 15-851
Vállalati tel.: 7-243, 7-147

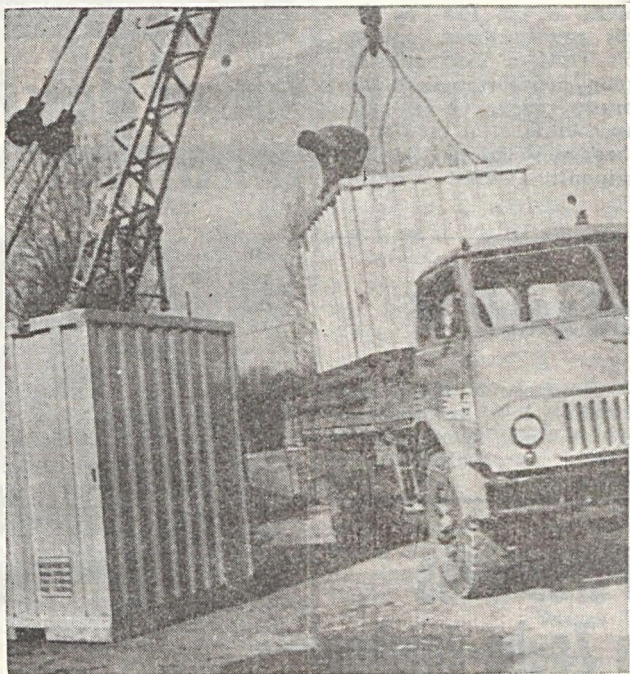
Kiadja a Baranya megyei Lapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Braun Károly
Kiadóhivatal: 7601 Pécs, Hunyadi út 11.
Telefon: 15-000

MÉV Nyomda 7633 Pécs, 39-es dandár út 19.
Felelős vezető: Dr. Hangos Lajos

Megjelenik kéthetenként
Előfizethető a szakszervezeti bizalmiaknál
Előfizetési díj egy évre 12 forint
Ny-623-4

Jó érzés, ha megvalósulnak a tervek

Sok kicsi sokra megy

Telefonon riasztottak a II-es rakodóra, hogy megörökítem az első konténeres áruszállítás pillanatait. Kiálltam az útra, hátha jön egy kocsi. Szerencsém volt, így autóstoppal gyorsan eljutottam a Szoligálatató üzemtől a helyszínre. Komáromi István szállításiirányító már várt.

— Nézze, most rakja fel a darus, végre ez a terv is sikerült — mondja izgatottan.

Gyorsan készítek néhány felvételt a „konténer premier”-ről.

— Jó érzés, ha megvalósulnak olyan tervek, melyek segítik a munkát, olcsóbbá és gyorsabbá teszik a szállítást — folytatja Komáromi István.

Talán észrevette, hogy kissé értetlenül nézek, ezért bővebb magyarázatba kezd.

— Lehet, hogy ez az esemény önmagában nem nagy dolog, hiszen sok helyen használják már a konténereket. Azonban a szervezési folyamatban ez is egy láncszem és „sok kicsi, sokra megy”.

— Megkérem, beszéljen a többi „apróságról” is, milyen tervekről van szó?

— Mi, akik itt dolgozunk a II-es rakodói szállításon, sokat gondolkodtunk azon, hogyan tudnánk olcsóbbá tenni a szállítást. Így kezdtünk beszélni róla, hogy sok az üres fuvar és az állásidő. De tapasztaltuk azt is, hogy ugyanazon útvonalon sokszor két kocsi is megy olyan teherrel, amit egy is elbírna. Ez csak szervezési kérdés. Az első egyeztetett fuvar az öntödével kezdődött, s rájöttünk, hogy nem is kell oda állandó gépkocsi. Eddig ugyanis ők intézték a fuvarjaikat és, ha nem volt szállítás, ott állt a gépkocsi meg a vezetője is. Jelenleg az öntöde szállítását is elvégezzük, a felszabadult gépkocsit máshol hasznosítjuk.

— Megszerveztük, hogy egy-egy fuvar előtt körbe telefonáljuk az üzemeket, elmondjuk, hova megyünk, nincs-e valami vinni, vagy hozni való. Ezzel ugyan csak rövidítettük a fuvarórák számát és megnőtt a hasznos teherkilométer is. A nagy konténer előtt is

csináltattunk „kiskonténereket”, azaz guruló ládákat. Ezzel elértük, hogy az apró árut (csavarokat, alkatrészeket) előre berakják minden üzem részére. Így nem kell rakodásra várni, a targonca pillanatok alatt megrakja a gépkocsit, a megfelelő üzemnél pedig csak begurítják a helyére. Most ez a nagy konténer (5 tonnás) még a rakodóban is megtakarítást jelent, ugyanis rakodópólcos megoldással targoncával töltik meg, majd a darukocsi felemeli a platóra. Ez a konténer még raktárnak is megfelel, a II. sz. bányüzemnél ilyen problémát is megoldottunk. Ugyanis, cementet viszünk vele, és ott mindjárt ebben is tárolják. Eddig csak annyit tudtunk felszállítani, amit aznap el is használtak, hiszen a cementet nem lehet szabadban tárolni, mert „megdöglik”. Ezzel legalább négy fuvar takarított meg. A visszajuttatást is hasznosan végezzük: az üres konténerbe berakják a felgyülemlt göngyöveget és azt egyszerre visszük vissza a II-es rakodóra.

— Konkrét adatokat tudna mondani a megtakarításról?

— Igen, egy felmérés szerint az ésszerű szállítás szervezésével több mint egymillió forint megtakarítást értünk el. Ebben azonban még nincs benne a konténeres szállításból eredő megtakarított kilométer. Van még lehetőség a megtakarításra, ehhez azonban érdekelté kellene tenni a gépkocsivezetőket. Ha olyan prémiumot tűznének ki, ami serkenti a rakodó megtakarításra és a hasznos teherkilométer növelésére, biztos minden kínálózó alkalmat megragadnának.

Hát, így vettem tudomást egy fényképezés ürügyén egy kis kollektíva erőfeszítéséről, amit most tovább adok abban a reményben, hogy máshol is vannak lehetőségek, melyek pénzt hozhatnak vállalatunknak. Mert valóban örök igazság: Sok kicsi, sokra megy!

Hegyi József

A jubileumi verseny kitüntetett brigádja

Ünnep és elismerés

Április 27-én reggel a bányába való leszállás előtt került sor arra a munkágyűlésre, melyen a III. sz. bányüzem dolgozói megemlékeztek a munka és a munkásszolidaritás nemzetközi ünnepéről.

A rendezvényen megjelent Neubauer József, az SZMT vezető titkára; Tóka Jenő igazgató; Kovács István, a vállalati pártbizottság titkára és Rácz Gyula vszb-titkár.

A május elsejei hangulatot árasztó felolvasótermet megtöltő hallgatóság előtt Gál István szakszervezeti műhelybizottsági titkár tartott ünnepi megemlékezést.

Neubauer József elvtárs méltató szavak kíséretében adta át a 19-es szocialista brigád tagjainak a megyei pártbizottság oklevelét és a Vállalat kiváló brigádja kitüntetését.

Az 1965-ben alakult, Bús Imre vezette csapat kollektívája első helyen végzett a jubileumi munkaversenyben. Éves tervüket már október 31-re teljesítették, s ezzel példát mutattak az üzem többi brigádjának.

A kitüntetés már másodszer mondhatja magának a 19-es csapat. Mun-

kájukra kezdettől fogva a folyamatosan kiemelkedő teljesítmény a jellemző. A jól összeszokott gárda az 1978. évi feladatok sikeres teljesítése érdekében csatlakozott a 34-es ifjúsági szocialista brigád és az V-ös körlet munkaverseny felhívásához, s a KPM és a KIMSZ megalakulásának 60. évfordulója, valamint a XI. VIT tiszteletére november 24-re szerelnék befejezni éves tervüket.

A III. sz. bányüzemben 1977-ben sok brigád ért el kimagasló teljesítményt. Természetesen nem mindenki kaphat ezért ilyen magas kitüntetését. Ezt a 19-es csapat Bús Imre, Horváth József, Kórik Miklós, Várfoki János, Simon Attila, Petricsevics Béla összetételű kollektívája is tudja. Eppen ezért nemcsak saját, hanem az egész üzem munkájának elismeréseként is fogják fel a most átadott kitüntetés, ami dicséretes szerénységüket bizonyítja.

Igérjük, hogy tovább folytatják azt a lendületet, amely a munkaverseny győztesévé avatta őket.

Herendi István

Hol vannak tartalékaink?

Egy átszervezés tapasztalatai

Az MSZMP Központi Bizottságának 1977. decemberi határozata megszabta gazdaságpolitikánk fő feladatát. Ezek a feladatok évről évre nőnek és a termelés növelésének más útjait kell keresnünk. Előterbe került az irányító, szervező munka színvonalának emelése, a munkaszervezésben rejlő tartalékok feltárása és a termelésbe való beállítása.

Gazdaságpolitikai célkitűzéseink és az üzemi problémák, illetve azok megoldása szorosan kapcsolódnak egymáshoz. Ennek megfelelően a IV. sz. bányüzem pártbizottsága mellett működő gazdaságpolitikai munkabizottság javaslat alapján kidolgozta a körletlakatosok csapatra való átszervezésének lehetőségét és végrehajtását.

Mi tette ezt szükséges-
reléseknél gyakori volt a munkaidő-, illetve az ebből adódó termelés kiesés, ami egyrészt az irányítás kettőségből adódó szervezetlenségéből, másrészt a várakozási időből, ami hol a csapatnál, hol a lakatos munkájában jelentkezett.

A másik szempont amiért ezzel foglalkozni kel-

lett: nem tudtuk teljesíteni a porduktív létszámtervet. A további indíték az volt, hogy lakatosaink a jobb kereseti lehetőség miatt egyre többen akartak vajúgva menni. A csökkenő létszámmal már egyre nehezebben ment a kiszolgálás.

Az átszervezéshez feltételekre volt szükség, kettős szakmával rendelkező dolgozókra, megfelelő bérezésre és szerszámellátásra. A kettős szakmára való felkészülés hosszabb időt vett igénybe. Az előző évben lakatosaink vajúgtanfolyamon vettek részt és az átszervezést megelőzően már 54 fő rendelkezett kettős szakmával és dolgozott ilyen minőségben vajúgói csapatokon. Jelenleg előkészítés alatt van a vajúgók részére bányalakatos-tanfolyam, mely a vállalatban belül szakmunkásképesítést ad.

A vajúgói dolgozók az elmúlt években is végeztek lakatosmunkát, de ezért a legritkább esetben kaptak külön bért. Az átszervezés után a körletlakatosok munkabéret felosztottuk az üzem vajúgói dolgozói között úgy, hogy minden háromfős telepítési szak 34 forint többletbért kap naponta.

A szerszámellátásban azt az utat követtük, hogy a csapatra került lakatosok vitték magukkal a szerszámikat. Azok a szerszámok, melyek csapatra nem adhatók (emelő berendezések, hegesztő dinamó stb.), a körlet raktárából vételezhetők. A csapatok anyagellátását szintén a körletraktárból biztosítjuk.

Kísérletképpen 1977. december 1-től a II. körletben valósítottuk meg az átszervezést. Majd 1978. január 1-től valamennyi vajúgói csapatra kiterjesztettük ezt a rendszert. Az átszervezés önkéntesség alapján történt és figyelembe vettük a személyes kéréseket is, azt, hogy ki, melyik csapatra szeretne menni, az ismeretség, vagy a csapattal való megbeszélés alapján.

Azt is lehetővé tettük, hogy akik egészségi okokból, vagy a szakbajárás miatt nem tudtak csapatra menni, fenntartáshoz kerüljenek. Erre azért volt szükség, mert a körletekben végzett lakatosmunkák nem minden esetben kapcsolódnak szorosan a vajúgói munkához. A fenntartásra telepített lakatosok segítségével oldottuk meg a munkahelyek lakatos előkészítését.

Üzemvezetői utasításban szabályoztuk, hogy a csapatokon, a fenntartáson és a gépészetben konkrétan milyen lakatosmunkákat kell az átszervezés után végezni. Ugyancsak intézkedés történt a szakmai ellenőrzés gyakoriságáról és személyi feltételeiről is.

Az átszervezés óta eltelt negyedév azt bizonyítja, hogy sikeres volt a lakatosok csapatra való áthelyezése. Az üzem érdekei, jelen esetben az átszervezés, szerencsésen találkozott a dolgozók megelégedésével.

Bábics Lászlóné

Fiatal Műszaki és Közgazdászok Tanácsa-küldöttség a III. sz. bányüzemnél

A közelmúltban a KISZ Budapesti XI. kerületi Bizottsága FMKT munkabizottságának tagjai Moravcsik Attila, a NIM ifjúságpolitikai bizottságának vezetője kíséretében látogatást tettek a III. sz. bányüzemnél.

Az üzem munkájáról, életéről Kocsor Ferenc üzemvezető és Németh Lajos főmérnök tartott tájékoztatót a vendégeknek. A küldöttség tagjai bányajárás során a gyakorlati munkáról szereztek tapasztalatokat, ahol az V. körlet dolgozóival tudtak beszélgetést folytatni. A délutáni órákban Mészáros István, a vállalati KISZ-bizottság titkára és Ifj. Rácz Gyula, a vállalati KISZ-bizottság FMKT vezetője adott tájékoztatót számukra a vállalati ifjúsági munkaverseny-mozgalmak helyzetéről. A tájékoztatót az üzemi FMKT vezetőjével való beszélgetés követte.

A látogatás eredményeit Moravcsik Attila foglalta össze, aki hasznosnak tartotta a találkozást, mivel a vendégek ismeretben területről szereztek tapasztalatokat munkájukhoz.

NAGY SANDOR

A felnőttek felelőssége

A minap két fiamat elküldtem egy ABC-be néhány üres üveggel, mondván: „az értük kapott pénz a tiétek”. Gondosan összeszámoltuk, mennyit is kapnak érte (az ember ismeri a betét díjakat). Mikor visszatértek, csupa panasz volt mindkettő, végig várták velük, míg az összes utánukjövő felnőtteket is kiszolgálták, vagy visszaváltották üvegeiket.

Végre ők is sorra kerültek. Nagy hangoskodás lett belőle, mert az egyik üveg szája kissé csempe volt (nem is vettük észre). Rögtön kész volt a vád az eladó részéről: „Be akaratos csapni!” No, aztán jött a megtorlás, az átvett üvegekért 1,50 forinttal kevesebbet kaptak (a csempe-számot nem számolva). Nem azért az 1,50-ért, ami még járt volna, hiszen adnék én ennyit jó szívvel a kiszolgálónak, ha éppen hiányozna neki. Az én költségvetésem ettől nem borul fel. De vajon gondolt-e arra az eladó, a felnőtt ember, hogy mit is tett?! A két gyerek bizalma megrendült. Ha még néhányszor előfordul majd velük ilyesmi, biztosan legközelebb tudatosan próbálják „átverni” a felnőtteket, hiszen, ha azoknak szabad, akkor nekünk is.

Mi, felnőttek gondoljunk arra, a gyerekek a mi cselekedeteinket példának veszik, amit ma teszünk az ő szemük láttára, vagy kárára, azt fogják tenni majd ők is, ha nagyobbak lesznek egymással és talán velünk szemben is.

Szeretünk mi arról panaszkodni, hogy milyen is a mai ifjúság, milyen komiszak a mai gyerekek. „Bezzeg a mi korunkban” — mondjuk gyakran. Lásuk be, elsősorban rajtunk múlik, milyenek lesznek a gyerekek. Az otthon szabadon elcsent egy forintból felnőtt korban már nagyobb érték lehet. A gyerekek előtti gátlástalan káromkodások eredményezik, hogy a jobbérzésű felnőttek is elpirulnak két-három tizenéves iskolás lány, meg pláne fiú utcai csevegése hallatán.

A gyermeki lélek érzékeny könnyen reagál minden behatásra, személyisége könnyen alakul, formálódik. Hogy milyenné, elsősorban rajtunk, felnőtteken múlik. Ez a felnőttek felelőssége.

K. L.

„Kispártnap”

A fenti szó már hagyományá válik — ha nem is a magyar értelmező szótárban —, de a Szolgáltató üzemből igen. Na, de mit is jelent? Talán azt, hogy száz ember helyett csak tíz jelent meg, s a pártnapból „kispártnap” lett? Nem. Az üzem patronálási tevékenységének talán a legszebb epizódja rejlik e szó mögött.

Minden évben a Karikás Frigyes úti iskolában rendezik meg a kispártnapot az általános iskolások részére. Az iskola úttörővezetősége kérdéseket gyűjtött a tanulóktól, ezt eljuttatja üzemi pártbizottságához. A kérdésekre aztán a pártalapszervezetek megbízottjai adnak választ a gyerekeknek. Ebben az évben a felszabadulás évfordulója jegyében került sor erre az eseményre. A bevezető előadást Lombosi Jenő, a Dunántúli Napló munkatársa tartotta. Ezután kezdődött a párbeszéd. Olyan kérdéseket tettek fel a gyerekek, hogy egy üzemi pártnapnak is dicsőségére válják. Pl.: „Van-e nálunk infláció?”, vagy: „Megőrizhető-e a világbéke?” „Mi lesz a palesztin nép sorsa?” stb.

Végül is minden kérdésre választ kaptak, így az a tudattal jöhettek el üzemi pártmunkásai, hogy a világnézet kérdésekben való eligazodáshoz egy újabb lépéssel segítettek a gyerekeket.

Hegyi József

A Ságvári Endre Művelődési Ház és az Ifjúsági Ház májusi programjából

Ságvári Endre Művelődési Ház

17-én 18 órákor: KISZ-bizottsági klubest. VIT a klubban. (Ifjúsági klub.)

18-án 18 órákor: Dél-Spanyolország. Utábeszámoló. (Szolgáltató üzem részére.)

18 órákor: A városi bemutatórendszer keretében rendezett képzőművészeti kiállítás ünnepélyes megnyitása.

18-án 16 órákor: A magyar munkásmozgalom története V. Pécs a századfordulón. Munka és művelődés akció programja. (4-es helyiség.)

18-án 18 órákor: IV. Üzem klubestje. (Ifjúsági klub.)

19-én 18 órákor: Társadalmi szokások, illetlen. Családban és munkahelyen előadássorozat szituációs játékokkal. (Ifjúsági klub.)

22-én 18 órákor: Discó. (Ifjúsági klub.)

23-án 17 órákor: Társadalmi munkásmozgalom kérdései címmel előadás.

24-én 18 órákor: Illetlen vetélkedő I. (Ifjúsági klub.)

25-én 18 órákor: Bermuda

Művelődjünk, szótakozzunk

háromszög rejtély című előadás. (Kísérleti kutatási és automatizálási üzem részére.)

25-én 18 órákor: II. Üzem klubestje. (Ifjúsági klub.)

25-én 16 órákor: Természettudományi előadássorozat I. Hogyan keletkezett a Föld. Munka és művelődés program. (4-es helyiség.)

26-án 18 órákor: Illetlen előadássorozat. Társaságban és közmművelődési intézményben. (Ifjúsági klub.)

29-én 18 órákor: Vidám tavasz műsor. Fellépnek: Madarász Katalin, Gaál Gabriella, Cserháti Zsuzsa, Havasi Viktor stb.

Allandó programok. Hétfő és csütörtök 16,30-18,30 órákor: pszichológiai tanácsadás. Szerda 16-18 órákor: zeneóvoda. Szombat 16-21 órákor: magányosok klubja.

Kiállítás

A Pécsi Bányászati Gyűjtemény és az Érc- és Asványbányászati Múzeum közös rendezésében május 8-án nyílt meg az érdeklődők előtt a Központ tanácstermében a Szovjet—magyar pénztörténeti kiállítás. A kiállítás feloleli az orosz—magyar és a szovjet—magyar pénztörténeti kapcsolatokat, a honfoglalástól 1947-ig, az új forint bevezetéséig. A kiállítás megtekinthető május 21-ig naponta délelőtt 9 órától délután 6 óráig.

Így is lehet?

A múlt napokban kaptam egy meghívót a Rongyosbálra. Na, ennek a fele sem tréfa. Ha nem így hirdetik, nagy a flanc? Vagy mi ez? A meghívón még ez állt: A Kertvárosi 1. sz. Általános Iskola szeretettel meghívja Önt ekkor és ekkor... belépődíj 1 kilogramm rongy.

Kétszer is elolvastam és rögtön kutatni kezdtem a rongyaim között. Sokat találtam, kimértem: egy kiló tíz deka. Biztos lehet egy kicsivel több is. Aztán szombat délután elindultam kipróbálni, hogy tréfa, vagy komoly a meghívó. Kiderült, mindenki komolyan vette. Bugyorról, szatyorról, zsákkal, benne rongyokkal, hosszú sorban úttörők és kisdobosok vonultak a bálterem felé.

A „belépőjegyem” leadtam, cserébe gyönyörködtem egy ötletes-szellemes, gyerekek által összeállított rongyosbáli rongyosmúsortban. A műsört adók nem jelmezbe, rongyokba álcázták magukat, s a műsor végén azt is otthagyták, gyarapítsa a közös vagyont. Mert ez az ötletes hulladékgyűjtési akció az úttörőcsapat pénztárát gyarapítja. Ebből pótolják a nyári táborozás költségeit. Persze, az sem mellékes, hogy a műsört készítő és hallgató gyerekek, tanárok és mi, szülők mennyit gyarapodtunk.

Még annak árán is, ha — gyermekeink jóvoltából

— rongyosbál után a nyakendő- és zokniállománnyunk megfogytakozott.

Kukai András

Parcellázás a Zsebe-dombon

A Kővágószőlősi Községi Tanács szakigazgatási szerve 1976-ban már felcsillantotta a reményt, hogy dolgozónk részére kiskert-parcellákat tud biztosítani a Zsebe-dombon. Azóta eltelt ugyan egy kis idő, de most a szervezés újult erővel megindult a megvalósulás felé.

Dolgozónk 50 éves tartós használatra köthetnek szerződést a kiválasztott parcellákra, melyek 200—300 négyszögölesek. A területre 12 négyzetméter alapterületű épület építhető. A terület négyszögöle 60 forint, mely a tényleges ár 50 százaléka. Mintegy 50 parcella kialakítására kerül sor. A parcellák a MEZŐGÉP-től nyúgra, a 6-os út mentén, három területcsoporton kerülnek kialakításra. A kővágószőlősi tanács részletes felvilágosítást ad, s egyben várja dolgozónk jelentkezését. Jelentkezni lehet június 15-ig a tanács szakigazgatási szervénél.

Béke és barátság

A béke és barátság hónap keretében üzemeinkben az alábbi időpontban tartanak röpgyűlést.

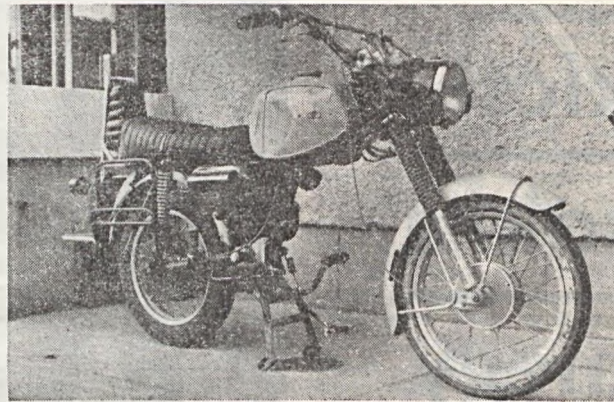
A III. sz. bányauzemben június 5-én 15.30 órákor. Előadó: Novák György.

A IV. sz. bányauzemben május 18-án 6.40 órákor. Előadó: Karasz János.

Az ÉDÜ-ben május 17-én 14 órákor. Előadó: Bernáth Lászlóné.

A SZERKESZTŐSÉG MÓTÁJÁBÓL

Csak egy kis alkatrész hiányzik...

Reggel, ahogy beértem az üzembe, hallottam az újságot, hogy mi történt a parkolóhelyen előző este... Tessék, érdemes megnézni a fényképet, ez történt... Egyik dolgozónk motorkerékpárjából kiszerezték a motort, ami kb. 10 ezer forint értékű. Lehet, hogy csak a „jogtalan szerzés” hajította a „precíz munkát végző személyt”.

Ki tudja? Az biztos, hogy munkájával elégedett lehet, hiszen célját elérte. Ezzel a járművel a tulajdonos aznap este nem ment haza.

Ehhez kapcsolódóan jut eszembe, milyen hasonló esetek is történtek az elmúlt időkben. Pl.: Skoda személygépkocsi két új gumiját lesztek, helyébe két használt gumit szereltek; a két darab ablaktörlőt soknak találták, ezért az egyiket leszerelték; visszapillantó tükörre volt szükségük, kéznél volt az ott álló motoron, hát elvitték... és még sorolhatnám.

Egyszerűen hihetetlen, hogy mire vagyunk képesek! Még szerencse, hogy ez a képesség a jobbik oldalán is mutatkozik és, hogy többségében azért nem ilyenek vagyunk! Nem vagyok motor-, sem kocsitulajdonos, de ennek ellenére ezen cselekmények elgondolkoztatnak, mindkét tábor részére. Egy kis képzelőerővel gondoljuk csak bele magunkat ilyen helyzetbe... pl.: a munkából hazamentelkor, mondjuk a személygépkocsiból hiányzik a kormány, vagy mind a négy kerék... A motor-

nak csak az első fele van meg, vagy mint a fenti példa, csak egy kis alkatrész hiányzik: a motor.

Kedves Olvasó! Mit szólna hozzá mint tulajdonos?

Dénes Lászlóné

Társadalmi ellenőrök továbbképzése

A vállalati szakszervezeti bizottság szervezésében került sor a régi és az új társadalmi ellenőrök továbbképző oktatására. Az oktatás márciusban kezdődött, 8 héten keresztül tart, hetente egy előadás. Az oktatás időtartama két óra volt egy-egy szakági előadás keretében.

A társadalmi ellenőrzés feladata, szerepe — mely az első oktatás témáját képezte — adta meg az alapot a további előadásokhoz. Az élelmiszerkereskedelem, melyet a Baranya megyei Élelmiszerkereskedelmi Vállalat; a vendéglátás, melyet a Baranya megyei Vendéglátóipari Vállalat; a ruha, cipőipari kereskedelem MERUKER vállalat, az iparcikk kereskedelem, Baranyaker Vállalat, közlekedési vállalat, társadalmi tulajdon védelme, Rendőrkapitányság és a társadalmi ellenőrzés feladata, szerepe az SZMT előadónak jóváhagyott és átírt Képet adott ezen területek munkájáról és feladatairól, valamint a munka hatékonyságát segítő jövőbeni célkitűzésekről.

Minden előadás után lehetőség volt a felszólalásokra, eszmecsere, kötetlen beszélgetésre, melyet a résztvevők ki is használtak. Most, a befejezés után el lehet mondani, hogy a képzés összességében hasznos volt, célját elérte. Segítségét adott a társadalmi ellenőrök fogyasztói érdekvédelmi összetett munkájához, mely egyre több szakértelemet, hozzáértést és fokozott irányítást igényel.

— Asszony! Hozd a járógipszemet, jön a betegellen-Szarka Tibor rajza

Bekötött ugrásokkal kezdenek

Légi tudósítás

Az egyik nap főnököm minden különösebb bevezető nélkül kérdezte: „Repültél már?” A kérdéstől elállt a lélegzetem, kiadják a munkakönyvem? Erőlködve ki mondtam: Nem! Akkor most fogsz! — válaszolta, s rémült arcomat látva így folytatta: „Készíts egy tudósítást a pogányi repülőterről és, hogy legyen kellemes élményanyagod, felszállhatsz.” A rémület most újult erővel jelentkezett. Soha nem ültem még repülőgépen. Ebből mi lesz? — gondoltam hívtam telefonon a repülőteret. A parancsnok barátságosan közölte, most van ideje, mehetnek. Munkatársaim kelemes kéz- és lábtörést kívántak és volt, aki nyugtatót próbált, hogy ismerete szerint soha senki nem maradt még fent a levegőben.

Kellő „útravalóval” és nem kis izgalommal értem a Pécs-Pogány repülőterre. Harai Imre parancsnok mosolyogva kért elnézést, a programja megváltozott. Szekszárdra kell repülnie, de, ha úgy gondolom, tartsák vele. Töprengésre nem volt időm, mert ő már helyet foglalt a pilótaülésben. Ügyvel-bajjal bekászálódtam a gépbe. Szakavatott kezek becsatoltak a hevederbe, a pilóta felszállási engedélyt kért és a következő pillanatban megindult a gyepszőnyegen a PZL-101/A típusú gép, hogy aztán rövid nekifutással a levegőbe emelkedjen. Ahogy nőtt a magasság, úgy csökkent az izgalom. Amulva csodálgattam a látványt, amit eddig csak elképzelni próbáltam. A föld 300-400 méterre volt alattunk, s a látóhatár a végtelenbe nyúlt. Lefelé tekintve minden olyan, mint egy mestertien megépített terepasztal. Parányi házak, még kisebb járművek, na és az emberek? Csodálatos egyiséget alkot a földi világ így, felülről tekintve. A gép monoton zúgással úszott a semmiben, engedelmesen süllyedve, hol emelkedve a légmozgás hatására. Falvak, tanyák felett suhantunk. Aztán balról feltűnt Pécsvárad, majd percek múlva jobbról Bátaszék. Egyszer csak előtűnt a végtelenből Szekszárd játékváros. Nagy ívben elkerültük, közeledtünk Ócsényhez, a repülőterhez. A gép gyengén balra dől és ereszkedni kezdett. A föld egyre közeledett. Vagy mi közeledtünk felé? Nézőpont kérdése az egész. A pilóta óvatosan „tette le” a gépet, mely kicsit zötykölődve az egyenetlen terepen gurult még jó pár métert. A parancsnok elintézve a formákat, bemutatva utasunkat, Varga Zoltánt. Nem értettem! Aztán kiderült, hogy egész úton velünk volt, csak éppen mögöttünk, egy Piraf típusú vitorlázó gépen, melyet ideig húztunk kötélen. Ugy volt, hogy azonnal indulunk vissza, de nem kaptunk engedélyt a Pécs-Pogányi repülőterre? — kérdeztem a gép pilótáját, Harai Imre repülőter-parancsnokot.

— Bevezetőül annyit, hogy az MHSZ használja. Fő feladatunk a hadsereg utánpótlásának biztosítása és másodsorban a sport. A Kilián György Repülő Műszaki Főiskola csak abban az esetben vesz fel repülőgépezeteket, ha a jelentkező az MHSZ-nél kellemes képzésben részesült és azt sikeresen elvégezte. De a gyakorlatban, amíg valaki ideig eljut? Feladatunk az, hogy évente 5

—6 középiskola harmadik osztályos tanulója az érettségiig előképezzük. Az éves jelentkezők száma 150-200 fő. Közülük az első alkalmassági vizsgálaton megfelel mintegy 60 százalék. Ők Kecskemétre kerülnek ismét vizsgálatra és itt már csak 5-6 válik alkalmassá. A számok ugye elgondolkasztatók? Közülük képzünk nagysebességű (vadászrepülő) és helikopter vezetőket. Motoros műrepülés nálunk nincsen, így sportcélokra a motoros gépeket nem használjuk, illetve a több éves vitorlázó oktatókat képezzük át ilyen gépekre. Így szakosztálynak az ejtőernyős és vitorlázó repülés minősül. Az ejtőernyőzés kétoldali. Egyrészt a hadsereg utánpótlása, másrészt a sport. Hogyan is mondjam tovább? Minden területről fejezeteket lehetne mesélni. Röviden? Bekötött ugrásokkal kezdenek, majd jön a kézioldás. Ennek mind további készletetése, majd a sportejtőernyős és célbaugrások. Technikai sport lévén itt komoly kitarásra van szükség, évek kellenek ahhoz, hogy valakiből sportoló legyen. Ugyan ez vonatkozik a repülésre is. Legjobb ejtőernyősök? Szurofka Zoltán, ki minden bizalommal bekerül a válogatottba. Steintner József, Selymes László, Paczár Miklós több területi és országos verseny helyezettjei, de a nevetek még sorolhatnám.

— Legjobb vitorlázóink? — veszi át a szót Varga István, a vitorlázó szakosztály vezetője, aki civilben mérnök a DDGAZ-nál. — Dr. Kosztika Ferenc, Szieberth Béla, Depinyi János és Elek Tivadar. Tudja, a légi sportokat nem elég szeretni ehhez megszállottság kell. Az eredmények sok év munkájával születnek, ha nincs kitartás semmi nincs. Harai elvtárs 1952 óta repül, s jómagam is 17 éve vagyok szerelme a repülésnek. Ami a légi szeretetet nehezíti, hogy minden évben alkalmassági vizsgálaton kell átesni, elméleti és gyakorlati vizsgát kell tenni. Mit mondanak még? Annyi mindent lehetne...

Tépelődésünket a toronyból jött utasítás szakította meg. Két és fél órai várakozás után engedélyt kaptunk az azonnali felszállásra. A következő perc-

ben már emelkedett gépünk, s a borult égboltot vette célba. Harai Imre parancsnok rádiókapcsolatot tartott Péccsel, tudakolva milyen az időjárás. „Zárt felhőzet Szél nincs.” — hallatszott a hangszóróból az itthonról jött üzenet. A borult időben hasonló szép látvány tárult elém, mint idefelé jövet. Pécshez közeledve már fekete légtérben repültünk. Majd feltűnt a repülőter és szerencsésen földet értünk.

Veress T.

Eltűntek a poharak

Különleges tehetség

„Két konyak, két pohár, pillanatok alatt eltűnt, csak a fogak között morzsolódó üveg hátborzongató hangja hallatszott. A fiatal büfésnök sápadtan, rosszulállással küszködve kérte a fura vendéget, ha lehet, ne egye meg a klub amúgyis hiányos pohárkészletét. Ez csak a kezdet volt. Nem telt bele negyed óra és az indiai fakírnak öltözött fiatalember egyre jobban hasonlított egy zsúfolt tűpárnához. Majd elsötétült a terem és a következő pillanatban lángoszlop tört elő.”

Sokan ismerik Kresz Mátyás, a IV. sz. bányauzem fiatal vajúját, mégis, ha végigmegy az utcán az ismerősök kutatva vizsgálják az arcát, keresik a sebhelyeket, tűszúrások nyomait.

— Hogyan lesz valakiből fakír, mikor fedezted fel e különleges tehetséged?

— Tulajdonképpen gyermekkoromban kezdődött, vagányságból — mondja. — Srác koromban súlyos beteg voltam és a kórházi nővér borzasztóan rosszul adta az injekciót. Balhéből mondtam a szobatár-

saknak, legközelebb én adom be magamnak. Másnap, amikor jött a nővérke, azonnal közölték vele, hogy mit mondtam, engem meg bízattak: No, öcsi, most legyél nagylegény. Mit volt mit tenni. Amikor kijöttem a kórházból első dolgom volt elmesélni a haveroknak, nem hittek el. Fogtam egy gombostűt és beleszúrтам a combomba. Így kezdődött. Aztán egyre többet gyakoroltam, szakszerűen kezdem fejleszteni ezt a „tehetségemet”. Lassan eljutottam odáig, hogy már nem éreztem fájdalmat — ezt jógázással értem el —, ekkor kipróbáltam a veszélyes helyeket: a torok, hasfal, comb átszúrását. Ez is sikerült. A pengeés pohárevést, valamint a lángfűjást később kezdtem, indiai fakírokról szóló könyvekből tanultam.

— A fakírkodás mellett azért a munkahelyen is helyt állsz. Ugy hallottam nem rég sikeresen vizsgáztál a vajúrtanfolyamon. Ez azt jelenti, hogy továbbra is a szakmában maradsz?

— Igen, bár elég nehéz egyeztetni a kettőt, sokszor előfordul, hogy fellépések előtt alig tudom kilazítani az izmimat, a mutatóvány sikeréhez pedig szorosan hozzátartozik a laza izomzat. Én a fakírműsort hobbiból csinálom, nem tartom biztos jövedelemnek, nem akarok ebből megélni. A fellépések alkalmával kapok ugyan tiszteletdíjat, de ez minimális. Az is előfordul, hogy saját kedvtelésből vállalkozok műsort, főleg ifjúsági házakban, táborkorban. Az eddigi legnagyobb elismerés az volt, hogy hat éve meghívtak Belgrádba, a világ fakírtalálkozóra. Az idén Monte-Carlóban rendezik ugyanezt; nem akarom elkiabálni, de hallottam olyan híreket, hogy engem is meghívnak. Ha igen, akkor szeretnék olyan számot produkálni, ami a világon egyedülálló.

— A fakírkodás mellett a jógával is komolyan foglalkozol. Ez a kettő összefügg egymással, vagy szét lehet választani? Mi a véleményed a jógáról, mint sportról?

— Nemcsak lehet, külön is kell választani a kettőt. Mindkettő lehet hobbi, de én inkább a jógát tudnám javasolni, méghozzá szervezett oktatás formájában. Erre jó alkalom lenne az Edzett ifjúsáért mozgalom, esetleg a tévé is elvezethetne alapfokú tanfolyamokat sugározni. Sajnos, a mai fiatalok türelmetlenek, ők a látványos dolgokat szeretik, és a jóga nem olyan mint a foci, hogy kiállj a pályára és egyre szebben tudok cselezni. A jóga kitartás és óriási türelem kell.

A beszélgetést a telefon csörgése szakította félbe, Matyi felesége telefonált, hogy az óvónő kétségbeesetten közölte, a kisgyerekek beleharapott a vizespohárba és az egész óvoda öt akarja utánozni...

A megyei VIT vetélkedő IV.-V. helyezést holtversenyben elért 1. számú asztalának IV. sz. bányauzemi legénysége. (Balról jobbra: Heller Zoltán, Weszti László, Bujtor Zoltán, Pirák Zoltán és Fekete Bálint). Keller Gábor felvétele

Jól sikerült VIT-vetélkedő

A vállalati VIT-vetélkedőn továbbjutott két csapatunk a közelmúltban ismét próbára tehetve VIT-tel és Kubával kapcsolatos ismereteit. A IV. sz. bányauzemi Victor Jara KISZ-alapszervezet csapata és a Kísérleti kutatási és automatizálási üzem KISZ-szervezeteinek csapata a megyei VIT-vetélkedő 20 csapata alkotta mezőnyében igen jól helytálltak, hiszen a IV. sz. bányauzemi csapat megosztva 4.-5. helyezettek a Kísérleti kutatási és automatizálási üzem kiszesei 10. helyezettek lettek.

A vetélkedő jó hangulatát néhány ötletes ügyességi játék és feladat fokozta, így kérdés a lufiban, vagy az, hogy melyik csapat kel át kevesebb lábbal a sportpályán. Az előzetes feladatok közül a VIT-en járt szemlélyel készített riportjára a IV. üzem csapat maximális pontszámot kapta. A tisztopos interjúhoz hozzájárult a kitűnő riportalány, Danka Imre, aki két Világifjúsági Találkozóon volt jelen.

Az eredményes verseny végén a IV-es üzemi csapat egyhetes belföldi utazást, a kísérleti kutatási és automatizálási üzemiek pedig könyvtalványt nyertek jutalmként.

SRENK ATTILA

Napirenden az egészségügy helyzete

A II. sz. bányauzem pártvégrehajtóbizottsága, szak-szervezeti bizottsága és a KISZ-vezetőség együttes ülést tartott. Dr. Karádi Zsuzsanna üzemorvos és Lischka György biztonsági mérnök ismertette az üzemen folyó szűrési, gondozási és rehabilitációs munkákat. Az üzemorvos hangsúlyozta: nagy szerepe van a különféle betegségek gyógyításának, de fontosabb munkát jelent a betegségek megelőzése.

Az üzemen 508 személy áll gondozás alatt. Érdekes és szomorú számot mutat, hogy a gondozottak legnagyobb része a mozgásszervi panasszal bírók közül kerül ki, valamint nagyon sok a légzőszervi — dohányzás miatt — és a gyomor-, valamint májpanasz.

Érthetetlen és különös dolgozónk teljes közömbössége az üzemi súlyfűrdő irányában. Tény és való, hogy bonyolult a beutalási eljárás, de semmivel sem egyszerűbb a városi súlyfűrdőbe való bejutás. Dr. Bank József, a MÉV Egészségügyi szolgálat új főorvosa mindjárt ígéretet is tett a lehetséges egyszerűsítésekre.

Nagyon nagy gondot

okoz a rehabilitált dolgozók elhelyezése. Az anyagi rehabilitáció biztosítva van, az elhelyezés nem. Külön problémát jelent, hogy a rehabilitációs rendelet nem ösztönöz a munkára. Számos dolgozónk rendelkezik olyan orvosi papírral, mely szerint szel, hűvös, nyirkos, mozgatógyas, zajos meleg stb. munkahelyen nem dolgozhat. Ugyanakkor autózhat, motorozhat, hiszen az nem balesetveszélyes. Furcsa, nem?

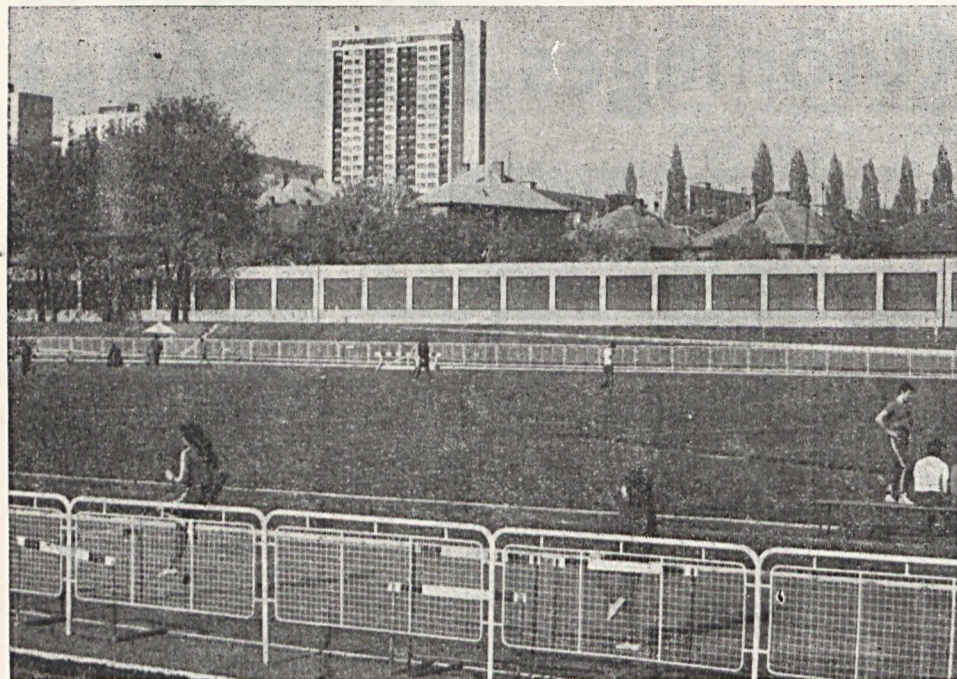
Az együttes ülés örömmel hallotta, hogy az üzem milyen intézkedéseket tett és tesz a munkahelyi ártalmak leküzdésére, illetve megelőzésére, a por- és zajcsökkentés, valamint a vibráció területén. Dolgozónk megszokták és megszerették a védőfelszereléseket, védőfelszereléseket és az új technikát és csak az idősebbek keseregnek, hogy mindez nem korábban került bevezetésre.

A felvetett problémákat az együttes ülés mélyrehatóan megtárgyalta. A vélemények egyezése, a közös jóakarattal előrevetíti az üzemi általános egészségügyi helyzet további javítását, a munkahelyi ártalmak további csökkentését.

6-6

Erb Jánosné

Bemutatjuk a PMSC atlétikai szakosztályát

Szavak helyett tetteken a sor

rás az öt- és tízpróbázókkal foglalkozik. Ezen kívül több mellékfoglalkozású szakember is dolgozik és így az együttes munkának meg is van az eredménye.

— Sikeres évet zárt a szakosztály. Az A-kategóriások rangsorolásában a 4.—5. helyen végeztek.

— Nagyon örülünk a jó eredménynek, de még nagyon sok a tennivaló.

— Hány válogatott versenyzővel rendelkeznek?

— Tizenhét, akik különböző korú és szintű válogatott versenyeken képviselték egyesületünket.

— Kérem, eredményeik alapján, mutasson be versenyzőket olvasóink számára és kikre hívná fel a figyelmet?

— Lépcoldra, aki ez évben a felsőbb szervek kérésére áttért a 400 méteres síkfutásra. A kalapácsdobók közül Nikolauszra és Földvárra, futók közül Riba Lajosra és a magasugró Lantosra.

— Nők közül?

— A két magasugróra: Gubánra és Ötvösrre, cél a 185 centiméter feletti magasság elérése. Gerelyhajítók közül Torma Ibolyára, képesség és adottsága révén 55 méter feletti dobást várunk ebben az évben, Pelei a futásban törhet be az élmezőnybe. Öt- és tízpróbázók között nincs kiemelkedő versenyző. Néhány tehetséges fiatal van, pár év múlva hallatnak magukról.

— Milyenek a sportolási feltételek, mennyire biztosítottak a versenyzők zavartalan felkészítése?

— Az egyesület és a szakosztályvezetés maximálisan megteremtette az edzési és versenyzési feltételeket, úgy is mondhatom, hogy a munkacsarnok kivételével minden adott.

— Milyen a vezetőség és a versenyzők kapcsolata?

— Nem nagyképpiséggel mondom: jó, lakás, mun-

kahely, szállás területén is rendeződtek és rendeződnek az ügyek.

— A vezetői munkánál maradvá, mi most a legfontosabb tennivaló?

— Pillanatnyilag egy maradt: a munkacsarnok felépítése. A sporttelep felépítése már folyamatban van, távlati célunk, az öreg lelátó helyett újat építeni, de egyelőre ez csak terv...

— Maradjunk a jelenben. Mint vezető, mit kíván, mit vár az idei évtől?

— Versenyzőink érik el a kitűzött szinteket, olimpiai pontszámok növelését és több elsőosztályú versenyzőnk legyen a múlt évvel szemben.

— A versenyzőket nem is, de a szakosztályt jegyzi a nemzetközi szinten, funkciója révén úgy is mondhatom: modell. Mit jelent ez?

— Értem az utalást, mindenekelőtt többletmunkát, nagyobb követelményt az edzőktől és a versenyzőktől egyaránt. A szakosztály feladata, hogy nemzetközi szintű eredmények teljesítésével és azok szintentartásával válogatott versenyzőket biztosítson...

— Közeleg a prágai Európa-bajnokság, lesz pécsi részvétel?

— Nem lesz.

— Milyen versenyeken indulnak a PMSC versenyzői?

— Minden számottevő hazai versenyen részt veszünk, legfontosabb a magyar bajnokságon való eredményes szereplésünk, minden tekintetben.

— Pécsen mikor láthatnak a nézők atlétikai viadalt, pl. városok közötti versenyeket?

— Sajnos, ebben az évben már nem, mivel a versenyeket a Magyar Atlétikai Szövetség szervezi és írja ki.

— Kovács Miklós

Tavaszi seregszemle, didergő lövészek

Bolondos április, szokták mondani, s ez az idén nagyon találó. A dombokon a fák virágdíszben vannak, az utcákon hűvös őszi szél süvít. Ilyen körülmények között került sor áprilisban a Honvédelmi Kupa lövészverseny (HKL) városi döntőjére. A versenyen, melyet az MHSZ Pécs Városi Vezetősége rendezett, a város valamennyi lövészklubja megjelent. Ez a verseny hívatott eldönteni, kik voltak a legjobb lövészek az 1977-78-as kiadványi évben. Egyben válogatóverseny is a megyei döntőre.

Maros Tibor városi titkár megnyitotta, ünnepi beszéde után a versenyzők elfoglalták a lövőállásokat. Három pályán dörögtek egyszerre a fegyverek: a kispuskás, a légpuskás és a légpisztolyos lövőállásokban. Minden lövészklub tizenkét versenyzőt nevezve alkotott egy-egy csapatot. Verseny volt úttörő légpuskás lány és fiú, ifjúsági kispuskás lány és fiú, női és férfi kispuskás számban. Ezenkívül úttörő légpisztolyos lány és fiú, ifjúsági lány, fiú és felnőtt nő, valamint sportpisztolyos férfi lövő számokban.

Már az első sorozatok után látszott, hogy a hideg megtette a magáét. A versenyzők nem az elégedettség miatt dörögtek, hanem a tenyerüket, gyengébb lett az átlageredmény. Ennek ellenére, akik becsületesen felkészültek, ilyen körülmények között is szép eredményeket értek el.

Vállalatunk lövészklubjából eredményesen helytálltak. Férfi sportpisztolyban városi bajnok lett Jillek Szabolcs (Szolgáltató üzem), 2. Sáfrány István (Erdősítő üzem). Kispuskával felnőtt férfi 2. Palágyi Ernő (IV. sz. bányauzem), 3. Szigeti József (Erdősítő üzem) lett. Női kispuskával 2. lett Máté Emília (IV. sz. bányauzem). Légpisztoly számban pedig Baranyai Józsefné (Erdősítő üzem) 2. lett. Szabó Jánosné a Kutató-mélyfúró üzemtől városi bajnok lett légpisztollyal. A csapatbajnokságban pedig a Kutató-mélyfúró üzem csapata második helyezést ért el.

HEGYI JOZSEF

Labdarúgás

A Bányász Kupa hetedik fordulójának nagy meglepetése a Konzum Áruház csapatának kizárása volt. Az együttes három alkalommal nem jelent meg és a szabályok értelmében törölni kellett a további küzdelmekből. Az élmezőny együtt van, a listavezető kutatószok továbbra is veretlenek maradtak. Jól tartja magát a Központ és a IV. üzem. Az együttesekben talán új „trónkövetelőket” láthatunk? Jelenleg igen. Lecsúszott a III. üzem, feljövőben van a II. üzem. A leggyengébb az Anyagosztály megszerezte az első pontját.

ÚJRA A KÖRÖKÉRT

Lövészek a „mesterlövészek”

Hosszú hallgatás után újra benépesültek az üzemi lövőterek. A lőtér csendjét a fegyverek ropogása törte meg, jelezve, hogy megkezdődött az Érbányász Kupa csapat- és egyéni verseny első fordulója. A házigazda ezúttal a III. sz. bányauzem volt. A verseny visszatért a régi hagyományokhoz, újra együtt versenyeznek a kijelölt üzemekben. Így a mesterlövészek jobban figyelemmel kísérhetik egymás eredményeit, ismét átfórósodik a levegő, nagyobb az izgalom és ez megadja a verseny erkölcsi értékét is.

HÍREK

Új „borgásparadicsom” születik a Kutató-mélyfúró üzem bejáratánál. Az egyre terebélyesedő „tó” megoldja egy újabb sportág bekapcsolását az üzemi bajnokságba. Hegyi József felvétele

A LAPUNKBAN is jelzett bányauzemi leállítás április 28-tól nem valósult meg, mivel a III. sz. bányauzemi déli vakakna szerelését végző kivitelező nem készült el a programnak megfelelően. A tervezett szerelési munkákat kb. két hónap múlva végzik el, s dolgozóink akkor kapják meg a szabadidőt, az előre ledolgozott napokért.

A CSEHSZLOVÁK testvérvállalatunk szakemberei: Jelínek, Bobacek Tobic és Mahracek gépészmérnökök áprilisban ötnapos tapasztalatsere-látogatáson vettek részt vállalatunknál. Tanulmányozták a vállalatunk által kifejlesztett fúróelölő-állvány működését és alkalmazásának lehetőségét.

AZ IDEI NDK csereüldetési program keretében az első harminc fős német csoport május 24-én érkezik Harkányba, kéthetes üdülésre. A vendégek a két hét alatt több kiránduláson vesznek részt és megismerkednek fővárosunk nevezetességeivel is.

A FELÜGYELŐ bizottság április hónapban vállalatunknál tartotta ülését, ahol részt vettek vállalatunk gazdasági, párt- és társadalmi szervezeteinek vezetői is. Az ülésen ismertették és megbeszélték vállalatunk 1977. évi munkájáról készült értékelést. A végleges jelentést az 1978. évi fontosabb feladatok megjelölésével április végén nyújtották be az illetékes miniszterhelyettesnek.

SZERKESZTŐI üzenet. A szerkesztő bizottság legközelebbi ülését május 23-án 14,30 órakor tartja a Központ tanácstermében.

AZ EZ ÉVI közigazgatás vándorgyűlést Győrben rendezik június 8—10 között. A gyűlésen vállalatunk közigazgatóit dr. Kemény Antal és ifj. Rác Gyula képviseli.

A KÖNYVJÓVÁIRÁSSAL átvett orfűi Honvéd utca 3—5 sz. alatti üdülőt a II. sz. bányauzem kapta meg kezelésre. A négyosztályos, 14 férőhelyes üdülőt az üzem dolgozói vehetik igénybe, s ezzel is bővül a pihenési lehetőségük.

A VÁLLALATI szakszervezeti bizottság legutóbbi ülésén egyetértett egy új házirend kiadásával, a munkásszállón lakók részére. A házirend a magatartási szabályokon túlmenően tartalmazza a tűzrendészeti előírásokat, a szálló önkormányzati bizottsága mellett működő fegyelmi bizottság jogkörét is.

A SZOVJETUNIO Bányabiztonsági Kutató Intézetének két szakembere a múlt hónapban egyhetes tapasztalatsere-látogatáson vett részt vállalatunknál. Ittlétük ideje alatt tanulmányozták a mélyművelés klimatizálási viszonyait, s az ezzel kapcsolatos feladatokat.

IGAZGATÓI utasítás szabályozza a vállalat 1978. évi gazdasági ösztönzési rendszerét. Az eredménytervek teljesítésének függvényében részesülhetnek II-prémiumban az üzemek. A maximális prémiumösszeget az eredményterv 2 százalékos túlteljesítésével érhetik el. Az utasítás részletesen rögzíti az értékelés módját.

A VÁLLALATI szakszervezeti bizottság az idén is megrendezi a nagycsaládok gyermeküldetését Balatonmária-fürdőn, a vállalati üdülőben. A június 15—28 közti időben 80 gyerek üdülhet térítésmentesen. A beutaltak kiválogatását a vállalati nőbizottság végzi.

AUGUSZTUS 20—25 között a vállalati munkásturizmus szervezője Jugoszláv kirándulást szervez az Adriai tengerpartra. Az autóbuzs a vállalat Központja elől indul. A kiránduláson 27 fő vehet részt. A részvételi díj 2550 forint. Jelentkezni lehet Marék Lászlónénál a Központban (telefon 7-211), a jelentkezési határidő május 20.

K. M.